

2 Indicativus, imperativus et infinitivus praesentis activi.

Μανθάνω, λέγω, ἀκούω. Μανθάνομεν καὶ γράφομεν. Οὐ γράφεις καὶ οὐκ ἀκούεις, ἀλλὰ λέγεις. Ἐκούε καὶ μάνθανε. Μὴ λέγε. Ἐκούετε καὶ γράφετε. Οὐκ ἀκούετε, ἀλλὰ λέγετε. Χαίρω μανθάνετε γὰρ σπουδαίως. Ἐθέλομεν ἀκούειν καὶ μανθάνειν σπουδαίως. Ἀκούουσι, λέγουσι καὶ μανθάνουσιν. Μὴ λεγέτω, ἀλλὰ μανθάνετω. Ἐὖ μανθάνει σπουδαίως. Μὴ λέγετε, ἀλλὰ ἀκούετε καὶ σπουδαίως μανθάνετε. Ποῖ βαδίζεις; Χαίρε. Χαίρετε.

- 9 -

3 Feminina primae declinationis.

1. Ἡ στρατιὰ τὴν χώραν φυλάττει. 2. Ἡ ἀνδρεία ρίζα τῆς δόξης ἐστίν. 3. Ἡ γλῶττα πολλάκις ἐστὶν αἰτία ἔχθρας. 4. Ἡ τῆς ἀδελφῆς οἰκία ἐστὶν ἐγγὺς τῆς ἀγορᾶς. 5. Ἡ φιλία ἄγκυρά ἐστὶν ἐν τῇ ἀτυχίᾳ. 6. Τὴν Εὐρώπην καὶ τὴν Ἀσίαν ἡ θάλαττα περιέχει. 7. Αἱ νῆκαι τῇ στρατιᾷ δόξαν καὶ τιμὴν φέρουσιν. 8. Ἐν τῇ εἰρήνῃ αἱ ἐπιστήμαι καὶ τέχναι ἀκμάζουσιν. 9. Φυλάττετε τὴν εἰρήνην. 10. Φροντίζετε τῶν ἐπιστημῶν, ἡ γὰρ ἐπιστήμη πηγή ἐστὶ τῆς σοφίας. 11. Ἐθέλομεν μανθάνειν τὰς τέχνας καὶ ἐπιστήμας.

4 Masculina primae declinationis.

1. Τίς ἐστὶν εὐρετῆς τῆς γεωμετρίας; Εὐκλείδης. 2. Τοῦ ποιητοῦ ἐστὶν τὴν ἀλήθειαν γράφειν. 3. Ἡ ἀνδρεία τῷ στρατιώτῃ, ἡ δικαιοσύνη τῷ δικαστῇ πρέπει. 4. Τῷ νεάνια πρέπει τὴν γλῶτταν κατέχειν. 5. Ὁ δικαστὰς, φεύγε τὴν ἀδικίαν. 6. Οἱ στρατιῶται φυλάττουσι τὴν τῶν πολιτῶν ἡσυχίαν. 7. Ἡ δικαιοσύνη τοῖς δικασταῖς δόξαν καὶ τιμὴν φέρει. 8. Αἱ Μοῦσαι τοὺς ποιητὰς στέργουσιν. 9. Ὁ πολῖται, στέργετε τὰς ἐπιστήμας καὶ τέχνας.

5 Substantiva secundae declinationis.

1. Ὁ διδάσκαλος λέγει. 2. Ἀκούομεν τὸν τοῦ διδασκάλου λόγον. 3. Πιστεύομεν τῷ διδασκάλῳ. 4. Οἱ μαθηταὶ στέργουσι τὸν διδάσκλον. 5. Ὁ διδάσκαλε, ἐθέλομεν μανθάνειν σπουδαίως. 6. Οἱ διδάσκαλοι φροντίζουσι τῶν μαθητῶν. 7. Οἱ μαθηταὶ πιστεύουσι τοῖς διδασκάλοις. 8. Στέργετε καὶ θεραπεύετε τοὺς διδασκάλους· οἱ γὰρ διδάσκαλοι φίλοι εἰσὶν τῶν νέων. 9. Μανθάνετε, ὦ νέοι· φεύγει γὰρ ὁ χρόνος. 10. Μὴ φεύγετε τὸν πόνον· ὁ γὰρ πόνος κόσμος ἐστὶ τοῦ τῶν ἀνθρώπων βίου. 11. Μακρὰ καὶ χαλεπὴ ἐστὶν ἡ τῆς ἀρετῆς ὁδός. 12. Μεταξὺ τῆς Ἀσίας καὶ τῆς Εὐρώπης πολλάι εἰσι νῆσοι. 13. Οἱ ἄνθρωποι καὶ ἐν τῇ ἡπείρῳ καὶ ἐν ταῖς νήσοις τὰς οἰκίας ἔχουσιν.

5,1

1. Ὁ ἄνθρωπος νοῦν ἔχει, τῷ δὲ νῷ διαφέρει τῶν ἄλλων ζώων. 2. Τοὺς τῶν ἀνθρώπων νοῦς ἐκ τῶν λόγων γινώσκουμεν. 3. Ἀπλοῦς μὲν γὰρ ὁ τοῦ δικαίου ἀνθρώπου λόγος, διπλοῖ δ'

οί τοῦ ἀδίκου λόγοι. 4. Τοῖς μὲν εὖνοις πίστευε, φυλάττου δὲ τοὺς κακόνους. 5. Μέταλλά ἐστὶν ὁ χρυσὸς καὶ ὁ ἄργυρος καὶ ὁ χαλκὸς καὶ ὁ σίδηρος. 6. Τὰ μὲν τῶν στρατιωτῶν ὄπλα ἦν χαλκᾶ ἢ σιδηρᾶ, τὰ δὲ τῶν στρατηγῶν πολλάκις ἄργυρᾶ ἢ χρυσᾶ. 7. Τὰ μὲν δένδρα γινώσκεις ἐκ τῶν καρπῶν, τοὺς δ' ἀνθρώπους ἐκ τῶν ἔργων. 8. Καὶ τοῖς θηρίοις ἔστι μνήμη. 9. Ἐν τῷ κινδύνῳ δεῖ τοῖς ἀνθρώποις βοήθειαν φέρειν.

6 Indicativus, imperativus et infinitivus praesentis medii et passivi.

1. Τίς ἀγορεύειν βούλεται; 2. ὦ πολῖται, πείθεσθε τοῖς νόμοις. 3. Μὴ ἐθίζου ψεύδεσθαι. 4. Πορευόμεθα εἰς Ἀθήνας. 5. Τρεφόμεθα τοῖς τῶν ἀγρῶν καὶ τῶν δένδρων καρποῖς. 6. Ὁ φίλος γινώσκεται ἐν τῷ κινδύνῳ. 7. Στέργω τοὺς φίλους καὶ στέργομαι ὑπὸ τῶν φίλων. 8. Ἡ στρατιὰ μάχεται τοῖς πολεμίοις ἀνδρείως. 9. Οἱ νέοι ὑπὸ τῶν διδασκάλων παιδεύονται. 10. Χρὴ βουλευέσθαι πρὸ τοῦ ἔργου. 11. ὦ νέοι, μανθάνετε σπουδαίως καὶ πείθεσθε τοῖς διδασκάλοις.

7 Imperfectum activi. Augmentum syllabicum.

1. Πολλάκις ἐθαυμάζομεν τὴν τῶν Σπαρτιατῶν ἀνδρείαν. 2. Ἄει ἐπιστεύομεν τοῖς φίλοις. 3. Οἱ στρατηγοὶ συνέλεγον τὴν στρατιὰν ἐπὶ τοὺς πολεμίους. 4. Αἱ νεφέλαι ἐκάλυπτον τὸν οὐρανόν. 5. Ἡ ἀδελφὴ ἔπεμπε τὸν ἀδελφὸν εἰς τὴν ἀγοράν. 6. Οἱ στρατιῶται ἔφερον πόνους γενναίως. 7. Ὁ μαθητὴς οὐκ ἔπαυε μανθάνειν σπουδαίως. 8. Ἄει οἱ διδάσκαλοι ἐδίδασκον καὶ ἐπαίδευον τοὺς μαθητάς. 9. Οἱ πολῖται ἐφύλαττον ἀεὶ τὴν χώραν καὶ νῦν φυλάττουσιν. 10. Ὁ ἀδελφὸς τὴν ἀδελφὴν ἔστεργε καὶ ἐθεράπευεν.

8 Imperfectum activi. Augmentum temporale.

1. Οἱ Ἀθηναῖοι τὴν μοναρχίαν καὶ τὴν ὀλιγαρχίαν ὠνείδιζον. 2. Ἦκούομεν τὴν τοῦ φίλου ᾠδὴν. 3. Ἐν ταῖς Θερμοπύλαις ἦν μάχη τῶν Σπαρτιατῶν πρὸς τοὺς Πέρσας. 4. Ἐν τῷ πρὸς τοὺς Πέρσας πολέμῳ οἱ Σπαρτιάται σύμμαχοι ἦσαν τῶν Ἀθηναίων. 5. Τῶν Περσῶν ἦρχον δεσπόται. 6. Οἱ Σκύθαι τοῖς θεοῖς οὔτε βωμοὺς οὔθ' ἱερὰ ἴδρουν. 7. Ὁ στρατηγὸς τοὺς στρατιώτας εἰς τὴν μάχην παρώξυνεν. 8. Ὁ ἀδελφὸς ἀεὶ ἔλεγε τὴν ἀλήθειαν, καὶ οἱ φίλοι ἀεὶ ἤκουον τοῦ ἀδελφοῦ. 9. Ἐθέλομεν γυμνάζεσθαι καὶ ἤκομεν εἰς τὸ γυμνάσιον.

8,1 Περὶ τῶν Μουσῶν.

Οἱ παλαιοὶ ἐθεράπευον τὰς Μούσας, τῆς ᾠδῆς καὶ τῆς μουσικῆς καὶ τῆς σοφίας θεάς. Ἐνόμιζον δὲ τὰς τῶν Μουσῶν οἰκίας ἐν ταῖς τοῦ Παρνασσοῦ κορυφαῖς εἶναι ἐγγὺς τῶν Δελφῶν. Ἦσαν δ' ἑννέα Μοῦσαι τὸν ἀριθμόν· τῶν δὲ Μουσῶν ἡ μὲν Μελπομένη τῆς τραγωδίας θεὰ ἦν, ἡ δὲ Θάλεια τῆς κωμωδίας, ἡ δὲ Τερψιχόρα τῆς χορείας. Τὰ δὲ τῶν Μουσῶν ἱερὰ οἱ παλαιοὶ ὠνόμαζον Μουσεῖα.

8,2 Περὶ Ἀθηνᾶς καὶ Ἑρμοῦ

Ἐν τῇ Ἀττικῇ γῇ πολλὰ ἦν τῆς Ἀθηνᾶς καὶ τοῦ Ἑρμοῦ ἱερὰ. Ἡ μὲν Ἀθηνᾶ τῆς σοφίας καὶ τῶν τέχνων, ὁ δ' Ἑρμῆς τῆς ἀγορᾶς θεὸς ἦν. Οὐδὲ τὸν πόλεμον ἔφευγεν ἡ Ἀθηνᾶ, παρῆν

γὰρ ἐν τῇ μάχῃ τοῖς φίλοις, ὁ δ' Ἑρμῆς ἔπεμπε τοῖς ἀνθρώποις ὕπνον καὶ τοὺς νεκροὺς ἐκ τῆς γῆς εἰς Ἄϊδου ἦγεν. Τῆς Ἀθηνᾶς δῶρον ἦν ἐλάα, τὸν δ' Ἑρμῆν οἱ ποιηταὶ τῆς λύρας εὐρετὴν εἶναι ἐνόμιζον.

9 Adiectiva na os, α, on i os, η, on.

1. Καλὸς ἦν ὁ τῶν Σπαρτιατῶν ἐν ταῖς Θερμοπύλαις θάνατος. 2. Μακρὰ καὶ χαλεπὴ ἐστὶν ἡ τῆς ἀρετῆς ὁδός. 3. Βουλόμεθα μανθάνειν τὴν Ἑλληνικὴν γλῶτταν. 4. Πολλάκις πικρὸν φάρμακον τοῖς ἀνθρώποις τὸν βίον σώζει. 5. Πιστὸς καὶ ἀληθινὸς φίλος ἡδονὴ ἐστὶ τοῦ βίου. 6. Πιστὸν καὶ ἀληθινὸν φίλον μάλλον βούλομαι ἢ πλοῦτον. 7. Κακὸν φέρουσι καρπὸν οἱ κακοὶ φίλοι. 8. Ὁ ἀγαθὸς τῷ ἀγαθῷ μόνος φίλος. 9. Ὁ πόλεμος τοῖς ἀνθρώποις πολλῶν κακῶν αἰτίας ἐστὶν. 10. Πολλάκις μικραὶ ἡδοναὶ μακρὰς λύπας φέρουσιν. 11. Καὶ οἱ σοφοὶ καὶ οἱ μῶροι ἐκ τῶν λόγων γινώσκονται. 12. Δικαίων ἔργα δίκαια. 13. Μὴ ἐν πολλοῖς ὀλίγα λέγε, ἀλλ' ἐν ὀλίγοις πολλά.

10 Participium praesentis medii et passivi.

1. Ἡ στρατιὰ διὰ τῆς ἐρημίας πορευομένη πολλοὺς ἔφερε πόνους. 2. Τῷ βουλομένῳ οὐδὲν χαλεπὸν ἐστὶν. 3. Ὀργιζόμενος μὴ κόλαζε. 4. Τὸ τέκνον κλαίει κολαζόμενον. 5. Τὰ λεγόμενα οὐκ ἀεὶ πιστὰ ἐστίν. 6. Ἀγαθοὶ εἰσιν οἱ τοῖς νόμοις πειθόμενοι. 7. Οἱ στρατιῶται ἐμάχοντο ἅμα πορευόμενοι. 8. Οἱ τοῖς νόμοις μὴ πειθόμενοι ὑπὸ τῶν δικαστῶν κολάζονται.

11 Adiectiva na os, on.

1. Ἡ μὲν σπουδὴ τῷ ἀνθρώπῳ ὠφέλιμός ἐστὶν, ἡ δὲ ῥαθυμία βλαβερὰ. 2. Ἡ στρατιὰ διὰ τῆς πολεμίας πορευομένη ἄθυμος

- 13 -

ἦν, ἄβατος γὰρ ἦν χώρα. 3. Τοὺς μὲν δικαίους οἱ ἄνθρωποι στέργουσι, τοὺς δ' ἀδίκους κολάζουσιν. 4. Τῶν ἀνθρώπων οἱ μὲν ἀγαθοὶ καὶ χρηστοὶ εἰσιν, οἱ δὲ κακοὶ καὶ πονηροὶ· καὶ οἱ μὲν δίκαιοι, οἱ δ' ἄδικοι, οἱ μὲν φιλόπονοι, οἱ δὲ ῥαθυμοὶ, οἱ μὲν φρόνιμοι, οἱ δ' ἀνόητοι. 5. Παντοῖα δ' ἐστὶ καὶ τὰ τῶν ἀνθρώπων ἔργα· τὰ μὲν γὰρ καλὰ ἐστὶ, τὰ δ' αἰσχρά, τὰ μὲν γὰρ ὠφέλιμα, τὰ δὲ βλαβερὰ. 6. Διώκετε, ὦ νεανῖαι, τὰ καλὰ καὶ ἀγαθὰ, φεύγετε δὲ τὰ κακὰ καὶ αἰσχρά.

12 Imperfectum medii et passivi.

1. Ἐπειθόμην ταῖς τῶν φίλων βουλαῖς. 2. Κῦρος, ὁ τοῦ Καμβύσου, ἐν τοῖς Πέρσαις ἐπαιδεύετο. 3. Οἱ προδότηι ἀεὶ θανάτῳ ἐκολάζοντο ὑπὸ τῶν πολιτῶν. 4. Ὡ στρατιῶται,

ἀνδρείως ἐμάχεσθε τοῖς πολεμίοις καὶ ἐφέρετε τοὺς τοῦ πολέμου κινδύνους. 5. Ἡ χάρα ἀεὶ ἐφυλάττετο ὑπὸ τῆς στρατιᾶς. 6. Οἱ κακοῦργοι εἰς τὸ δεσποτικὸν ἀπήγοντο. 7. Ἐβουλόμεθα, ὦ πολῖται, στρατεύεσθαι ἐπὶ τὸν τύραννον· οὐ γὰρ ἐθέλομεν τῷ τυράννῳ δουλεύειν. 8. Ὁ διδάσκαλος ὑπὸ τῶν μαθητῶν ἐστέργετο.

13 Declinatio III. Основн на р i v. Singularis.

1. Τοῦ μὲν ῥήτορός ἐστι τοῖς πολίταις περὶ τῶν κοινῶν συμβουλεύειν, τοῦ δ' ἡγεμόνος τὴν στρατιὰν ἐπὶ τοὺς πολεμίους ἄγειν. 2. Τῷ μὲν ῥήτορι ἢ σωφροσύνη πρέπει, τῷ δ' ἡγεμόνι ἢ ἀνδρεία καὶ ἐμπειρία. 3. Ὡς ῥήτορ, τὸν ῥήτορα δεῖ ἀεὶ χρηστὰ καὶ ὠφέλιμα συμβουλεύειν τοῖς πολίταις. 4. Τὸ ἔαρ τοῖς ἀνθρώποις ἡδονὴν φέρει. 5. Τὸ πῦρ τοῖς Πέρσαις ἱερὸν ἦν. 6. Τὸν μὲν χρυσὸν ἐν τῷ πυρὶ γινώσκουμεν, τοὺς δὲ φίλους ἐν τοῖς κινδύνοις. Παροιμία ἐστίν· χεῖρ χεῖρα νίξει.

- 14 -

14 Declinatio III. Основн на р i v. Pluralis.

Adiectiva на ων, ον.

1. Πολλοὶ καὶ ἔνδοξοι ῥήτορες ἦσαν ἐν Ἀθήναις. 2. Τῶν ἐν Ἀθήναις ῥητόρων οἱ μὲν χρηστὰ καὶ ὠφέλιμα συνεβούλευον τοῖς πολίταις, οἱ δὲ πρὸς ἡδονὴν τοῦ δήμου ἔλεγον. 3. Οἱ Ἀθηναῖοι πολλάκις οὐ τοῖς χρηστοῖς, ἀλλὰ τοῖς κακοῖς ῥήτορσιν ἐπίστευον. 4. Δεῖ τοὺς ῥήτορας εἰς τὴν σωτηρίαν τῶν πολιτῶν βλέπειν. 5. Ἐν τοῖς ἀγῶσι περιεγίνοντο οἱ Ἕλληνας τῶν βαρβάρων· εἶχον γὰρ σώφρονας καὶ τοῦ πολέμου ἐμπείρους ἡγεμόνας. 6. Οὐκ ἀεὶ εὐδαίμονες οἱ σώφρονες.

14.1 Περὶ Ἀρίονος.

Ἀρίων ὁ κιθαρωδὸς φίλος ἦν Περιάνδρῳ, σώφρονι καὶ εὐδαίμονι τῆς Κορίνθου τυράννῳ. Ὁ μὲν οὖν Περιάνδρος πέμπει τὸν Ἀρίωνα εἰς τὴν Ἰταλίαν, ὃ δὲ κιθαρωδὸς συλλέγει πολλοὺς θησαυροὺς· πολλάκις γὰρ ἄθλον τῶν μουσικῶν ἀγῶνων ἐφέρετο. Ὡς δὲ μετὰ πολλοὺς μῆνας εἰς Κόρινθον πάλιν ἐπορεύετο, ναῦται Κορίνθιοι τὸν μὲν Ἀρίωνα εἰς τὴν θάλατταν ῥίπτουσι, τοὺς δὲ τοῦ κιθαρωδοῦ θησαυροὺς ἀρπάζουσιν. Ἀλλ' οὐ φεύγουσι δίκην· ὃ γὰρ Ἀρίων σώζεται ὑπὸ δελφίνου εἰς Κόρινθον, οἱ δὲ ναῦται ὑπὸ τοῦ Περιάνδρου θανάτῳ κολάζονται.

15 Гортаннi i губнi основн.

1. Τοῖς Ἕλλησιν ἀρχὴν τῆς μάχης ἐσήμαινεν ὁ κῆρυξ τῇ σάλπιγγι. 2. Ἡ τοῦ κήρυκος σάλπυγξ ἦν χαλκῆ ἢ ἀργυρᾶ. 3. Αἱ τῆς ἀλώπεκος τρίχες ἐρυθραὶ εἰσιν. 4. Τῶν στρατιωτῶν οἱ μὲν ὀπλίται ἐμάχοντο ἐν ταῖς φάλαγγιν, οἱ δὲ γυμνήται πρὸ τῶν φαλάγγων. 5. Χρὴ τὸν ἄνθρωπον ὅμοιον εἶναι τῷ φιλοπόνῳ μύρμηκι. 6. Ἐν ταῖς Ἀθήναις πολλὰ γλαῦκες

- 15 -

ἐτρέφοντο, ἢ γὰρ γλαῦξ τῆς Ἀθηνᾶς ἱερὰ ἦν παροιμία οὖν ἦν· γλαῦκα εἰς Ἀθήνας. 7. Ὑπὸ τῶν Ἀράβων καλοὶ ἵπποι ἐτρέφοντο. 8. Μὴ πιστεύετε κόλαξιν. 9. Ἡ παροιμία λέγει κακοῦ κόρακος κακὸν ὄν.

16 Indicativus et infinitivus futuri activi et medii. Verba pura et muta.

1. Οὐ πιστεύσω τῷ ψεύστῃ. 2. Ἀνδρεία στρατιὰ εἰς φυγὴν τρέψει τοὺς πολεμίους. 3. Τὸν ξένον ἠδέως δεξόμεθα καὶ θεραπεύσομεν. 4. Λέξομεν ἀεὶ τὴν ἀλήθειαν. 5. Ἴδτε καὶ ἀκούσομεν τὴν ὠδήν. 6. Οἱ ἀγαθοὶ πολῖται ἀεὶ πείσονται τοῖς νόμοις. 7. Οἱ διδάσκαλοι παιδεύουσιν τοὺς νέους. 8. Εἰ οἱ πολέμιοι λύσουσι τὴν εἰρήνην, συλλέξομεν τὴν στρατιάν καὶ στρατευσόμεθα ἐπὶ τοὺς πολεμίους. 9. Αὔριον ἤξομεν εἰς τὸ γυμνάσιον καὶ γυμνασόμεθα.

17 Indicativus et infinitivus aoristi I activi . Verba pura et muta.

1. Δαρεῖος ἐστράτευσεν ἐπὶ τοὺς Σκύθας. 2. Οἱ πολέμιοι ἔλυσαν τὴν εἰρήνην. 3. Ἐπράξα, ὅτι ἐκέλευσας. 4. Οἱ ποιηταὶ τοὺς Ἕλληνας παιδεῦσαι λέγονται. 5. Ξέρξης ἐπὶ τοὺς Ἕλληνας στρατεῦσαι βουλόμενος ἀναρίθμητον στρατιάν συνέλεξεν. 6. Θουκυδίδης συνέγραψε τὸν τῶν Ἀθηναίων καὶ Λακεδαιμονίων πόλεμον. 7. Ὁ ἀδελφὸς πολλὰ καὶ λαμπρὰ δῶρα τῇ ἀδελφῇ ἔπεμψεν. 8. Ἐπιστεύσαμεν τῷ ψεύστῃ καὶ νῦν κακῶς πράττομεν. 9. Οἱ στρατηγοὶ τὴν τῶν πολεμίων κραυγὴν ἤκουσαν.

17.1 Κόραξ καὶ ἀλώπηξ.

Κόραξ τυρὸν ἔκλεψε καὶ ἐφ' ὑψηλοῦ δένδρου κατήσθιεν. Ἀλώπηξ δ' ὡς τὸν κόρακα ἐκ τῆς γῆς ἔβλεπεν, "ὦ κόραξ", ἔφη, "ὡς καλὴν ἔχεις μορφὴν· εἰ δὲ καὶ φωνὴν ὁμοίαν ἔχεις τῇ μορφῇ, ἄξιός σου ἄρχειν οὐ

- 16 -

μόνον τῶν ἄλλων κοράκων, ἀλλὰ καὶ γυπῶν καὶ ἀετῶν". Ὁ οὖν κόραξ, ὡς ἤκουσε τὸν ἔπαινον τῆς ἀλώπεκος, φωνὴν ἐξέπεμψεν· ἅμα δ' ὁ τυρὸς ἐκπίπτει αὐτῷ εἰς τὴν γῆν. Τότε δ' ἀλώπηξ τὸν μὲν τυρὸν εὐθὺς ἀρπάζει, τὸν δὲ κόρακα προσαγορεύει. "ᾠ κόραξ, φωνὴν μὲν ἔχεις, νοῦν δ' οὐ". Οἱ γὰρ σοφοὶ οὐ πιστεύουσιν τοῖς κόλαξιν.

18 Зубні основи.

1. Ἡ ἐλπίς σφάλλει μὲν πολλάκις, ἀπολείπει δ' οὐδέποτε τὸν ἄνθρωπον. 2. Καλὸν ἔστιν ὑπὲρ τῆς πατρίδος μάχεσθαι καὶ ἐν τῇ μαχῇ ἀποθνήσκειν. 3. Ἡ Ἑλλὰς πατρίς ἔστι πολλῶν καὶ ἐνδόξων ποιητῶν. 4. Τῇ πατρίδι ὀφείλουσιν οἱ πολῖται πολλὰ ἀγαθὰ· χρὴ τοὺς πολίτας στέργειν τὴν πατρίδα. 5. Αἱ ὑψηλαὶ τῶν Αἰγυπτίων πυραμίδες θαυμάσιαι εἰσιν. 6. Οἱ

Πέρσαι ἐκ παίδων ἐμάνθανον τὴν δικαιοσύνην. 7. Οἱ τῶν Ἑλλήνων στρατιῶται ἐν μὲν τοῖς ποσὶ κνημίδας, ἐν δὲ ταῖς χερσὶν ἀσπίδα καὶ ἀκόντια εἶχον. 8. Πολλοῖς θηρσὶν ἐν τοῖς ποσὶν ἐστὶν ἡ σωτηρία. 9. Τίς οὐ στέργει τοὺς παῖδας; 10. Ὡ παῖ, τοῖς παισὶ πρέπει σιγή.

18.1 Περὶ τῆς τῶν Ἀθηναίων ἀχαριστίας.

Παροιμία ἐστὶ χάρις χάριν, ἔρις δ' ἔριν τίκτει. Πολλοὶ δ' ἄνθρωποι οὐ μόνον ἀμνήμονές εἰσι τῆς χάριτος, ἀλλὰ καὶ βλάπτουσι πολλάκις τοὺς εὐεργέτας. Μάλιστα δ' ἀχαριστοὶ ἦσαν οἱ Ἀθηναῖοι· ἀνδρείους γὰρ καὶ χρηστοὺς πολίτας ἐκ τῆς πατρίδος ἐξέβαλλον, οἷον Ἀριστείδην καὶ Μιλτιάδην καὶ Κίμωνα καὶ ἄλλους πολλοὺς, οἱ τὴν πατρίδα πλείστα ὠφέλησαν.

- 17 -

19 Neutra 3 основноу на τ.

1. Τὸ τοῦ ἀνθρώπου σῶμα θνητόν ἐστιν. 2. Τὸ ἰμάτιον τοῦ σώματος κόσμος ἐστίν. 3. Οἱ ἡγεμόνες ἄγουσι τὸ στράτευμα ἐπὶ τοὺς πολεμίους. 4. Ἡ τῶν ἡγεμόνων διαφορὰ κινδύνους φέρει τῷ στρατεύματι. 5. Νοῦς τίκτει χρήματα, ἀλλ' οὐ χρήματα νοῦν. 6. Τὰ μαθήματα τοὺς νέους ἀποτρέπει πολλῶν ἀμαρτημάτων.

19.1 Περὶ τῆς τῶν Ἀθηναίων παιδείας.

Οἱ Ἀθηναῖοι τῆς παιδείας μάλιστα φροντίσαι λέγονται. Οἱ τῶν Ἀθηναίων παῖδες πρῶτον μὲν τὰ γράμματα ἐμάνθανον, ἔπειτα δ' ἀνεγίγνωσκον ποιήματα ἐνδόξων ποιητῶν, μάλιστα δὲ τὰ τοῦ Ὀμήρου. Ἐμάνθανον δὲ καὶ τὴν μουσικὴν καὶ ἄλλα ὠφέλιμα μαθήματα, τὰ δὲ σῶματα ἐν τοῖς γυμνασίοις ἐγύμναζον. Ἦγον δὲ τοὺς παῖδας εἰς τὸ γυμνάσιον καὶ εἰς διδασκάλου οἱ παιδαγωγοί.

20 Основн на νт, κт.

1. Δικαίου ἄρχοντός ἐστι φυλάττειν τοὺς νόμους. 2. Χρὴ τοὺς πολίτας τῷ ἄρχοντι πείθεσθαι. 3. Ἐξ ὄνυχος λέοντα γινώσκωμεν. 4. Πολλοὶ οἴκοι μὲν εἰσι λέοντες, ἐν μάχῃ δ' ἀλώπεκες. 5. Πολλά ἐστι τὰ Ξενοφῶντος συγγράμματα. 6. Ἡ τῶν Σπαρτιατῶν γερούσια γερόντων ἦν βουλή. 7. Τοῖς γέρουσι ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ πρέπει ὁ λόγος, τοῖς δὲ νεανίαις ἡ σιγή. 8. Τοῖς λέουσι καὶ τοῖς ἐλέφασιν δεινὴ ρώμη ἐστίν. 9. Οἱ Αἰθίοπες ἐθήρευον τοὺς ἐλέφαντας τῶν ὀδόντων ἕνεκα.

20.1 Περὶ τῆς Αἰγύπτου.

Ἐν τῇ Αἰγύπτῳ μεταξὺ τῶν τοῦ Νείλου ποταμοῦ στομάτων ἐστὶ τὸ Δέλτα, τὸ τοῦ Νείλου δῶρον, ὡς Ἡρόδοτος λέγει τὸ δὲ ὄνομα ἔχει ἀπὸ

- 18 -

τοῦ Ἑλληνικοῦ γράμματος, τοῦ δέλτα. Ἡ δὲ Αἴγυπτος μεστή ἐστὶ παντοίων μνημάτων, ἐγγὺς γὰρ τῆς Μέμφιδος καὶ τοῦ Νείλου ποταμοῦ αἱ πυραμίδες εἰσὶν, αἱ λίθιναι τῶν ἀρχόντων θῆκαι, ἐν δὲ ταῖς Θήβαις θαυμάσια ἱερὰ καὶ σφίγγες καὶ ἀγάλματα καὶ στήλαι. Ἐν δὲ τοῖς ἱεροῖς παντοῖα γραφαί εἰσι καὶ ἀγάλματα τῶν θεῶν· τὰ δ' ἀγάλματα ἔχει τὸ μὲν σῶμα ἀνθρώπου, τὴν δὲ κεφαλὴν ἀνθρώπου ἢ θηρός. Αἱ δὲ σφίγγες εἰσὶ λίθιναι καὶ τὸ μὲν σῶμα λέοντος, τὴν δὲ κεφαλὴν ἀνθρώπου ἔχουσιν. Αἱ δὲ λίθιναι στήλαι μεσταί εἰσιν ἱερῶν γραμμάτων καὶ γραφῶν· τὰ δὲ γράμματα μὲνυει τὰ τῶν ἀρχόντων ἔργα.

Participium praesentis, futuri et aoristi I activi.

1. Νέστωρ ἤδη γέρων ὦν σὺν τοῖς Ἑλλησιν ἐπὶ τὴν Τροίαν ἐστράτευσεν. 2. Οὐχ ὁ πολλὰ, ἀλλ' ὁ σοφὰ λέγων καλῶς λέγει. 3. Μαθηταὶ ὄντες μανθάνετε σπουδαίως. 4. Οὐ χρὴ ἀποβλέπειν εἰς τοὺς λέγοντας, ἀλλ' εἰς τὰ λεγόμενα. 5. Διδασκάλου λέγοντος ἡσυχίαν ἄγειν δεῖ τοὺς μαθητάς. 6. Καὶ τοὺς ἄρχοντας καὶ τοὺς ἀρχομένους χρὴ πείθεσθαι τοῖς νόμοις. 7. Φεῦγε ἡδονὴν φέρουσαν ὕστερον βλάβην. 8. Οἱ στρατιῶται στρατεύονται ἐκλύσοντες τοὺς συμμάχους τοῦ κινδύνου. 9. Οἱ πολέμιοι λύσαντες τὴν εἰρήνην καὶ συλλέξαντες ἀναρίθμητον στρατιάν ἐπὶ τοὺς Ἑλληνας ἐστράτευσαν.

Ἑκόν, ἄκων, πάς, ἅπας.

1. Πάσης τέχνης ἡ ἀρχὴ χαλεπὴ ἐστίν. 2. Λύπης ἀπάσης γίνεται ἰατρὸς χρόνος. 3. Ἄπαντες ἔχομεν τὴν πατρίδα. 4. Ἐν τῇ ἡμετέρᾳ πατρίδι πάντες πολῖται μανθάνουσιν. 5. Πλάτων λέγει πάντα τὸν ἐπὶ τῆς γῆς καὶ ὑπὸ τῆς γῆς χρυσὸν οὐκ ἀντάξιον εἶναι τῆς ἀρετῆς. 6. Ἡ ἀναρχία πάντων κακῶν αἰτία ἐστίν. 7. Ἑκόντων μὲν ἄρχειν ῥάδιον, ἀκόντων δὲ χαλεπόν.

- 19 -

8. Πᾶσι τοῖς παισὶν ἡδονὴν παρέχει τὰ ὄπλα. 9. Δεῖ πάντας τοὺς μαθητάς σπουδαίως μανθάνειν.

Indicativus, infinitivus et participium aoristi I medii. Verba pura et muta.

1. Νυκτὸς γιγνομένης ἐπαύσαντο οἱ στρατιῶται μάχης καὶ φόνου. 2. ὦ Λεωνίδα, ἀθάνατον τῷ θανάτῳ ἐκτίσω δόξαν. 3. Καλήν, ὦ στρατιῶται, ἐκτίσασθε δόξαν νικήσαντες καὶ εἰς φυγὴν τρέψαντες τοὺς πολεμίους. 4. Δαρεῖος ἐγγὺς ὦν τοῦ θανάτου μετεπέμψατο Κῦρον ἀπὸ τῆς Λυδίας, ἧς σατράπην ἐποίησεν αὐτόν. 5. Οὐ ῥάδιόν ἐστι πιστοὺς κτήσασθαι φίλους· κτησάμενοι οὖν θησαυρὸν ἔχειν νομίζετε. 6. Οἱ Ἀθηναῖοι ἐψηφίσαντο στρατεύεσθαι ἐπὶ τὸν Φίλιππον καὶ βοηθῆσαι τοῖς Ολυνθίοις. 7. Οἱ Ἑλληνες παρὰ τῶν παλαιῶν Φοινίκων ἐδέξαντο τὰ σημεῖα γράφειν. 8. Οἱ Λακεδαιμόνιοι τῶν ξυμπολεμησάντων Ἑλλήνων ἠγήσαντο.

Основи на р (πατήρ, μήτηρ, θυγάτηρ).

Θεράπευε τὸν πατέρα καὶ τὴν μητέρα.

Ἔχω πατέρα καὶ μητέρα. Χρὴ τοὺς παῖδας τὸν πατέρα καὶ τὴν μητέρα θεραπεύειν· οἱ γὰρ πατέρες καὶ αἱ μητέρες πάντα τὰ ἀγαθὰ παρέχουσι τοῖς υἱοῖς καὶ ταῖς θυγατράσιν. Ἡ μὲν γὰρ μήτηρ τρέφει καὶ φυλάττει τὰ τέκνα, ὁ δὲ πατήρ πολλοὺς πολλακίς φέρει πόνους τῆς τροφῆς ἔνεκα καὶ τῆς παιδείας. Χάριν οὖν δεῖ τοὺς παῖδας ἔχειν τῷ τε πατρὶ καὶ τῇ μητρὶ. Ὡς δ' ἀγαθοὶ παῖδες κόσμος εἰσὶ τοῦ πατρὸς καὶ τῆς μητρὸς, οὕτως οἱ κακοὶ αἰσχύνῃν φέρουσι τοῖς τε πατράσι καὶ ταῖς μητράσιν.

Περσεφόνην, τῆς Δήμητρος θυγατέρα, Πλούτων λέγεται ἐκ τῆς γῆς ἀρπάσαι καὶ εἰς Ἔιδου κομίσασθαι.

- 20 -

Основни на ς.

1. Θνητόν ἐστι πᾶν τὸ ἀνθρώπων γένος. 2. Χρὴ ἐν πᾶσι πράγμασιν εἰς τὸ τέλος βλέπειν. 3. Ἐλπίς κακοῦ κέρδους ἀρχὴ ἐστὶ τῆς πονηρίας. 4. Οὐ τῷ στρατιωτῶν πλήθει οὐδὲ τῷ τῶν τειχῶν ὕψει, ἀλλὰ τῇ ἀνδρείᾳ τὴν πατρίδα σφύζομεν. 5. Ἦν ποτε χρόνος, ὅτε τὰ τῶν ἀνθρώπων γένη οὐκ ἦν. 6. Ἐν τοῖς ὑψηλοῖς ὄρεσι διάγει πολλὰ θηρία. 7. Τὰ τῶν ἐθνῶν ἦθη παντοῖά ἐστίν. 8. Τὰ τῆς ἀληθείας ἔπη ἀπλᾶ ἐστίν. 9. Ἐν τοῖς λειμῶσι καλὰ ἄνθη εὐρίσκομεν καὶ λευκὰ καὶ ἐρυθρὰ καὶ ποικίλα. 10. Τὸ ψεῦδος τῇ ἀληθείᾳ ἐναντίον ἐστίν. 11. Τῷ μὲν ξίφει ἀποκτείνεις τὸ σῶμα, τῷ δὲ ψεύδει διαφθείρεις τὴν ψυχὴν. 12. Οἱ ἄνθρωποι πολλακίς χειμῶνος μὲν βούλονται θέρος, θέρους δὲ χειμῶνα.

Adiectiva на ης, ες.

1. Παλαιά ἐστὶν ἡ παροιμία· ὑγιῆς ψυχὴ ἐν ὑγιεῖ σῶματι. 2. Ψευδὲς ἐστὶ πᾶν τὸ κολάκων γένος. 3. Εὐκλεοῦς πατρὸς οὐκ ἀεὶ εὐκλεῆς υἱός. 4. Εὐγενῶν πατέρων παῖδας εὐγενεῖς εἶναι νομίζομεν. 5. Οἴκτιρε, ὦ παῖ, τὸν ἀτυχῆ ἄνθρωπον. 6. Πολλοὶ μὲν εἰσὶν οἱ τῶν εὐτυχῶν φίλοι, ὀλίγοι δ' οἱ τῶν δυστυχῶν. 7. Ὅμηρος ἦν εὐκλεῆς ποιητής. 8. Οἱ Ἀθηναῖοι πολλὰς τριήρεις εἶχον. 9. Χρὴ ἀεὶ τάληθῆ λέγειν.

Власні імена на ης, κλής.

1. Δημοσθένης μὲν δεινὸς ῥήτωρ ἦν, Θεμιστοκλῆς δ' εὐκλεῆς στρατηγός. 2. Τοῦ μὲν Δημοσθένους θαυμάζομεν τοὺς λόγους, τοῦ δὲ Θεμιστοκλέους τὰ ἔργα. 3. Σωκράτης διὰ παντὸς τοῦ βίου τοὺς πολίτας εἰς ἀρετὴν προὔτρεπεν, οἱ δ' Ἀθηναῖοι οὐ μόνον οὐκ ἐπέειθοντο Σωκράτει, ἀλλὰ καὶ θάνατον αὐτοῦ κατεψηφίσαντο. 4. Λαμπροὶ εἰσὶν οἱ τοῦ Ἡρακλέους δώδεκα ἄθλοι, οἷς τὴν ἀθανασίαν πρὸς τῶν θεῶν ἐκτήσατο· οἱ γὰρ ποιηταὶ τὸν Ἡρακλέα οὐ μόνον γίγαντας καὶ φοβεροὺς

- 21 -

θῆρας φονεῦσαι λέγουσιν, ἀλλὰ καὶ Κέρβερον ἐξ Ἔιδου εἰς τὸ φῶς κομίσαι καὶ ἄλλα ἀδύνατα ἔργα ἐκτελέσαι.

Neutra na as

Περὶ τοῦ γήραος.

Ἐληθής ἐστὶν ἡ γνώμη· χαλεπὸν τὸ γήραος τοῖς ἀνθρώποις βάρος. Οὐ γὰρ μόνον τὸ κάλλος φθείρει καὶ τὴν τοῦ σώματος ῥώμην, ἀλλὰ καὶ ἐγγὺς τοῦ θανάτου ἐστὶν, φοβεροῦ ὄντος πᾶσιν ἀνθρώποις. Ὅμως δὲ καὶ τοῦ γήραος οὐ μικρὰ ἀγαθὰ ἐστὶν. Ἡ γὰρ σοφία καὶ σωφροσύνη καὶ ἐμπειρία τιμὴν καὶ κόσμον παρέχουσι τῷ γήρα. Ὡς δὲ τοῖς νέοις ἡ σπουδή, οὕτω τοῖς γέρουσι φίλη ἐστὶν ἡ ἡσυχία. Ὅρθως οὖν τὸ μὲν γήραος τῷ χειμῶνι, τὴν δὲ νεότητα τῷ ἔαρι παρεικάζομεν. Ἦσυχον καὶ εὐδαιμον γήραος καλοῦ καὶ σώφρονος βίου γέρας ἐστὶν.

Основни на υ, ου, ω.

1. Ἐν τοῖς ποταμοῖς καὶ ἐν τῇ θαλάττῃ παντοῖοι ἰχθύες εἰσὶν. 2. Τὸ μὲν τοῦ ἀνθρώπου αἷμα θερμόν ἐστι, τὸ δὲ τοῦ ἰχθύος ψυχρόν. 3. Αἱ νόσοι τὴν τοῦ σώματος ἰσχὺν φθείρουσιν. 4. Παλαιός ἐστὶν ὁ μῦθος περὶ τῆς τῶν βατράχων καὶ μυῶν μάχης. 5. Ἴπποι καὶ βόες ὠφέλιμα θηρία ἐστὶ τοῖς ἀνθρώποις. 6. Οἱ Ἕλληνες ἔθουον τοῖς θεοῖς βοῦς, οἱ δὲ Σκύθαι ἵππους. 7. Ὁ ἀθλητὴς τῇ τοῦ σώματος ἰσχύϊ ἐπαίρεται.

Περὶ τῆς ἡμετέρας χώρας.

Ἐν τῇ ἡμετέρᾳ χώρᾳ καὶ ποταμοὶ εἰσι μεστοὶ ἰχθύων καὶ ὕλαι πλήρεις θηρῶν· ἡ γῆ οὐ μόνον παντοῖους καρποὺς φέρει, ἀλλὰ καὶ ἔνδον ἄλας καὶ χρυσὸν καὶ σίδηρον καὶ ἄλλα μέταλλα ἔχει. Ἔστι δὲ καὶ πεδία

- 22 -

καὶ ἄλση καὶ ὄρη ἱκανὰ τρέφειν καὶ ἵππους καὶ βοῦς καὶ οἴς καὶ σῦς. Πάντ' οὖν ἔχομεν τὰ πρὸς βίον ἀναγκαῖα.

Основни на ο

Περὶ τῆς Νιόβης.

Νιόβη, τῇ τῶν Θηβαίων βασιλείᾳ, ἑπτὰ ἦσαν υἱὲς καὶ ἑπτὰ θυγατέρες· ὑπερήφανος δ' ἦν διὰ τὸ πλῆθος καὶ τὸ κάλλος τῶν τέκνων. Ὅτ' οὖν ποτε αἱ Θηβαῖαι Λητοῖ, τῇ Ἀπόλλωνος καὶ Ἀρτέμιδος μητρί, ἔθουον, ἐκώλυσε αὐτὰς Νιόβη θεραπεύειν τὴν θεάν, δυοῖν μόνον παῖδοιν μητέρα οὔσαν. Ἄλλ' οὐ φεύγει δίκην· ἡ γὰρ Λητοῖ τῇ Νιόβῃ ἀχθομένη ἐκέλευσε τὸν μὲν Ἀπόλλωνα τοὺς τῆς Νιόβης υἱοὺς, τὴν δ' Ἀρτέμιδα τὰς θυγατέρας κατατοξεῦσαι. Τότε δὲ Νιόβη δακρῦουσα· "Ὡς δεινῶς", ἔφη, "ὦ Λητοῖ, ἐκόλασας τὴν ἐμὴν ὑπερηφανίαν. Οἱ δὲ θεοὶ κατοικτίροντες τὸ τῆς Νιόβης πάθος μεταβάλλουσιν αὐτὴν εἰς λίθον.

Основни на ι/ε, υ/ε.

1. Ἡ τῶν Ἀθηναίων πόλις ἐγγὺς τῆς θαλάττης ἦν, ἐναντία Σαλαμῖνι τῆ νήσῳ. 2. Οἱ Ἀθηναῖοι τὰς Ἀθήνας μόνας ὠνόμαζον ἄστυ. 3. Δημοσθένης λέγει τοὺς νόμους τῆς πόλεως ψυχὴν εἶναι. 4. Οἱ ἀνδρεῖοι στρατιῶται οὐ λείψουσιν ἐν τῇ μάχῃ τὴν τάξιν, ἀλλ' ἢ νικήσουσιν ἢ τελευτήσουσι μένοντες ἐν τῇ τάξει. 5. Ξέρξης ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα στρατευόμενος πρέσβεις ἔπεμψε εἰς τὰς τῶν Ἑλλήνων πόλεις γῆν καὶ ὕδωρ αἰτήσοντας. 6. Ταῖς πόλεσιν αἱ μὲν στάσεις πολλὰ κακὰ φέρουσιν, ἢ δ' ὁμόνοια δύναμιν καὶ εὐδαιμονίαν. 7. Μὴ ἐκ τῶν λόγων, ἀλλ' ἐκ τῶν πράξεων τοὺς ἀνθρώπους κρίνετε· πολλάκις γὰρ αἱ πράξεις ἐναντία εἰσι τοῖς λόγοις.

- 23 -

Περὶ τῆς τῶν Ἀθηναίων ἀκροπόλεως.

Ὡσπερ ἐν ἄλλαις πολλαῖς τῶν Ἑλλήνων πόλεσιν, οὕτω καὶ ἐν ταῖς Ἀθήναις ἀκρόπολις ἦν φύσει ἰσχυρά. Ἐν τῇ ἀκροπόλει Ἀθηνᾶς καὶ Ποσειδῶνος παλαιὰ ἦν ἱερά. Ἀθηνᾶ καὶ Ποσειδῶν ἤριζόν ποτε περὶ τῆς τῶν Ἀθηνῶν ἀρχῆς καὶ ἡ μὲν Ἀθηνᾶ ἐλάαν ἐφύτευσεν ἐν τῇ ἀκροπόλει, ὁ δὲ Ποσειδῶν ἀλμυρὸν ὕδωρ ἐκ τῆς γῆς ἀνέπεμψεν. Δικάσαντες δ' οἱ ἄλλοι θεοὶ τὸ τε ἄστυ καὶ τὴν χώραν τῇ Ἀθηνᾶ ἐπεδίκασαν. Ὑστερον δὲ Περικλῆς ἐκόσμησε τὴν ἀκρόπολιν λαμπροῖς καὶ μεγαλοπρεπέσιν ἔργοις, οἷα ἦν τὰ Προπύλαια καὶ ὁ Παρθενὼν καὶ τὸ Ἐρέχθειον.

Adiectiva ἡα υς, εια, υ

1. Βραχὺς μὲν ὁ βίος, ἢ δὲ τέχνη μακρά. 2. Καλὸς καὶ ἡδύς ἐστιν ὁ τῶν πολιτῶν βίος ἐν τῇ ἡμετέρα χώρᾳ. 3. Πολλάκις βραχεῖα ἡδονὴ μακρὰν λύπην τίκτει. 4. Ὅμηρος τὸν Νέστορα γλυκὴν Πυλίων ἀγορητὴν προσαγορεύει. 5. Οὐκ ἀεὶ πείθει ὁ μακρὰ λέγων, πολλάκις δὲ καὶ βραχέος λόγου δεινὴ ἐστὶν ἡ δύναμις. 6. Ταχὺς νοῦς πολλάκις ἐστὶν ἐν σώματι βραδεῖ. 7. Θαυμάζομεν τοὺς τῶν Ἀράβων ἵππους· ταχεῖς γὰρ εἰσι καὶ ἰσχυροί. 8. Μὴ πιστεύετε τοῖς γλυκέσι κολάκων λόγοις. 9. Αἱ τῶν εὐρέων καὶ βαθέων ποταμῶν διαβάσεις οὐ ράδιαι εἰσιν. 10. Ἀρχὴ ἡμισυ παντός.

Основи на εу.

1. Θησεύς, ὁ Ἀθηναίων βασιλεὺς, Αἰγέως υἱὸς ἦν. 2. Ἀγαμέμνωνος καὶ Ἀχιλλέως ἔρις τοῖς Ἀχαιοῖς δεινῶν κακῶν αἰτία ἦν. 3. Τὸν μὲν λέοντα λέγομεν βασιλέα τῶν θηρῶν, τὸν δ' ἀετὸν βασιλέα τῶν ὀρνίθων. 4. Οἱ γονεῖς φροντίζουσι τῶν παίδων· χρὴ οὖν τοὺς παῖδας χάριν ἔχειν τοῖς γονεῦσιν. 5. Οἱ τῶν Περσῶν βασιλεῖς ἐστρατεύοντο ἐπὶ τοὺς

- 24 -

πολεμίους ἔχοντες ἐν τῷ στρατοπέδῳ οὐ μόνον ἱερέας, ἀλλὰ καὶ μάντιες καὶ ἐρμηνέας. 6. Ἐν τοῖς παλαιοῖς χρόνοις τοῖς τῆς Αἰγύπτου βασιλεῦσιν οὐ μόνον πολλοὶ δοῦλοι καὶ ἐργάται ἦσαν, ἀλλὰ καὶ χρήσιμοι ἀριθμητικοὶ καὶ γεωμέτραι καὶ τέκτονες.

Περσεὺς φονεύει τὴν Μέδουσαν.

Περσεὶ ἐφήβῳ ὄντι ἐπέταξε Πολυδέκτης, ὁ τροφεὺς αὐτοῦ, τὴν τῆς Μεδούσης κεφαλὴν κομίσει. Ἦν δ' ἡ Μέδουσα μόνη τῶν Γοργόνων θνητῆ. Εἶχον δ' αἱ Γοργόνες ὄφεις ἀντὶ τριχῶν, ὀδόντας δ' ὡς συῶν, χεῖρας δὲ χαλκᾶς, πτέρυγας δὲ χρυσᾶς. Ἡ δὲ τῶν Γοργόνων ὄψις τὸν προσβλέποντα εἰς λίθον μετέβαλλεν. Οὐ ράδιον οὖν ἦν τὸ τοῦ Περσέως ἔργον· ὅμως δὲ τὴν Μέδουσαν ἐφόνευσεν. Ἡ μὲν γὰρ Ἀθηναῖα παρείχεν αὐτῷ θεῖαν ἀσπίδα, ὃ δ' Ἑρμῆς κράνος, ὃ αὐτὸν ἠφάνιζεν. Ἐκόμισεν οὖν τῷ Πολυδέκτη τὴν κεφαλὴν αὐτῆς, ἣν Ἀθηναῖα τῇ ἀσπίδι προσάψαι ἐλέγετο.

Substantiva anomala.

α) ἀνὴρ, γυνή.

1. Ἐν τῇ ἀρχαίᾳ Ἑλλάδι ὁ μὲν ἀνὴρ ἔπραττε τὰ τῆς πόλεως, ἡ δὲ γυνὴ ἐφρόντιζε τοῦ οἴκου καὶ τῶν τέκνων. 2. Πᾶς Σπαρτιατῶν ἀνὴρ ἦν στρατιώτης. 3. Ἄλλη μὲν ἐστὶν ἡ τοῦ ἀνδρὸς φύσις, ἄλλη δ' ἡ τῆς γυναικός. 4. ὦ ἄνερ, φύλαττε τὴν πόλιν. 5. Οἱ δίκαιοι καὶ ἐσθλοὶ ἄνδρες αἰεὶ τάληθῆ λέγουσιν. 6. Ἡ τῶν ἀνδρῶν ἀνδρεία ἀγαθὸν ἄστεως τεῖχος εἶναι λέγεται. 7. Ἡ ἀρετὴ φέρει τιμὴν τοῖς ἀνδράσιν. 8. Ἐν τοῖς Λίβυσι ἀνὴρ μὲν ἀνδρῶν βασιλεῦσαι λέγεται, γυνὴ δὲ γυναικῶν. 9. Αἱ Ἀμαζόνες γυναῖκες μὲν ἦσαν, ἀνδρῶν δ' εἶχον τὴν ἀρετὴν. 10. Οἱ βάρβαροι πόλιν ἐκπολιορκήσαντες τοὺς μὲν ἄνδρας ἀπέκτεινον, τὰς δὲ γυναικὰς καὶ τοὺς παῖδας εἰς δουλείαν ἤγον.

- 25 -

β) Ἄρης, Ζεὺς, υἱός, ναῦς.

1. Οἱ τῶν Ῥωμαίων ποιηταὶ Ἄρεως υἱὸν λέγουσιν εἶναι τὸν Ῥωμύλον, ὃ δ' Ἄρης παῖς ἦν Διός. 2. Τὸν Δία προσαγορεύει Ὅμηρος θεῶν καὶ ἀνδρῶν πατέρα. 3. ὦ Ζεῦ, τὸ σὸν κράτος οὐ μόνον ἀνθρώποις, ἀλλὰ καὶ θεοῖς φοβερὸν ἦν. 4. Τῆς νεῶς ἡγεμῶν ὁ κυβερνήτης ἐστίν. 5. Εἴ τις καλὸν μὲν ἔχει σῶμα, τὴν δὲ ψυχὴν κακὴν, καλὴν μὲν ἔχει ναῦν, τὸν δὲ κυβερνήτην κακόν. 6. Ἡ τῶν Ἀθηναίων δύναμις οὐκ ἐν τῷ στρατεύματι ἦν, ἀλλ' ἐν ταῖς ναυσίν. 7. Ἐν τῇ περὶ Σαλαμίνα ναυμαχίᾳ ὀλίγαι μὲν ἦσαν τῶν Ἑλλήνων νῆες, πολλαὶ δὲ τῶν Περσῶν. 8. Εὐπειθεῖς υἱεῖς ἠδονὴ εἰσι τῶν γονέων.

γ) δόρυ, γόνυ, κύων, οὖς.

1. Ὅμηρος λέγει, ὅτι τὰ μέλλοντα ἐν τοῖς τοῦ Διὸς γόνασι κεῖται. 2. Ἀχιλλεὺς δόρατι κατέσφαξε τὸν Ἑκτορα. 3. Ἦν Κύρῳ τὸ σημεῖον ἀετὸς χρυσοῦς ἐπὶ δόρατος μακροῦ. 4. Τὸν τοῦ κυνὸς νοῦν πολλάκις θαυμάζομεν. 5. Ὡσπερ λύκος ὅμοιος κυνί, οὕτω κόλαξ ὅμοιος φίλῳ. 6. Φυλάττεσθε, ὦ παῖδες, χαλεποὺς κύνας. 7. Τοῦ μὲν ἵππου τὰ ὦτα βραχέα ἐστί, τοῦ δ' ὄνου μακρά.

Περὶ τῆς τῶν κυνῶν πίστεως.

Ἄνδρα τινὰ πλούσιον κυνὶ συμπορευόμενον ἐφόνευσαν οἱ Πύρρῳ τοῦ βασιλέως στρατιῶται μαρτύρων οὐ παρόντων. Ἐπεὶ δ' οἱ φονεῖς ἀπεχώρησαν, ἐφύλαττεν ὁ κύων τὸν τοῦ δεσπότη νεκρὸν. Ὀλίγαις δ' ἡμέραις ὕστερον ἐντυγχάνει τῷ νεκρῷ ὁ Πύρρος καὶ τὸν μὲν νεκρὸν κελεύει θάψαι, ὁ δὲ κύων ἔπεται τῷ βασιλεῖ εἰς τὸ στρατόπεδον. Μετὰ δ' ὀλίγον χρόνον ἐξέτασις γίγνεται τῶν στρατιωτῶν· πάρεστι καὶ ὁ κύων. Νοήσας δὲ τοὺς τοῦ δεσπότη φονεῆς εὐθὺς μετ' ὀργῆς ἐκτρέχει ἐπ' αὐτούς, πολλάκις δ' εἰς τὸν βασιλέα μεταστρεφόμενος κατηγοροῦς γίγνεται

- 26 -

τοῦ φόνου. Συλλαμβάνονται οὖν οἱ φονεῖς κελεύοντος τοῦ βασιλέως καὶ θανάτῳ κολάζονται.

Περὶ Ἀρτεμισίας.

Ἀρτεμισία, ἡ τῆς Ἀλικαρνασσοῦ βασίλεια, ἐστρατεύσατο μετὰ Ξέρξου ἐπὶ τοὺς Ἕλληνας· ἐν δὲ τῇ περὶ Σαλαμίνα ναυμαχίᾳ καλὰ τῆς ἀνδρείας παρείχετο τεκμήρια. Ἐπεὶ δ' αἱ τῶν Ἑλλήνων νῆες τὰς τῶν Περσῶν ναῦς εἰς φυγὴν ἔτρεψαν καὶ ἐδίωκον, καὶ ἡ Ἀρτεμισία ἐν κινδύνῳ ἦν ὑπ' Ἀττικῆς νεῶς διωκομένη· τῆς γὰρ φυγῆς ἐκώλυον αὐτὴν ἄλλαι φίλαι νῆες ἔμπροσθεν οὔσαι. Τότε δ' ἐμπίπτει ἡ βασίλεια φιλίᾳ νηὶ καὶ καταδύει αὐτήν· ὁ δὲ τριηράρχης τῆς Ἀττικῆς νεῶς νομίσας Ἑλληνίδα εἶναι τὴν τῆς Ἀρτεμισίας ναῦν ἐπαύσατο διώκων αὐτήν. Οὕτως ἔσωσεν Ἀρτεμισία τὸν βίον.

Ἡρακλῆς δαμάζει τὸν Κέρβερρον.

Πολλὰ καὶ θαυμάσια ἔργα Ἡρακλῆς ἔπραττεν. Ἐν δὲ ἔργον οἱ ἄνθρωποι μάλιστα ἐθαύμαζον. Λέγει γὰρ ποτε αὐτῷ ὁ Εὐρυσθεύς· "Κατάβαινε εἰς τὸν Τάρταρον καὶ ἀνάφερε τὸν Κέρβερρον".

Ὁ δὲ Κέρβερρος ἐστὶ δεινὸν θηρίον τρικέφαλον καὶ φυλάττει τὸ τοῦ Ταρτάρου στόμιον. Ὁ δὲ Τάρταρος οἶκός ἐστι τῶν νεκρῶν. Πολλοὶ μὲν εἰσβαίνουσι διὰ τοῦ στομίου οὐδὲ κωλύει αὐτούς ὁ Κέρβερρος, ἐκβαίνειν δὲ αὐτούς κωλύει διὰ τοὺς τῶν θεῶν νόμους.

Ἡρακλῆς δαμάζει τὸν Κέρβερρον ἄνευ ὀπλων καὶ φέρει τὸ φοβερὸν θηρίον εἰς τὸ τοῦ κυρίου μέγαρον. Ὁ δὲ Εὐρυσθεύς, ὅτε βλέπει τὸ δῶρον, φεύγει καὶ κελεύει αὐτὸν τὸ θηρίον πάλιν φέρειν πρὸς τὸν Τάρταρον.

- 27 -

Πολὺς, μέγας.

1. Πολὺς ὕπνος οὐκ ὠφέλειαν, ἀλλὰ βλάβην φέρει τῷ ἀνθρωπίνῳ σώματι. 2. Πολτάκις ἀναλίσκουσιν οἱ ἄνθρωποι πολὺν χρόνον καὶ πολλὴν ἐπιμέλειαν εἰς τὰ μικρὰ καὶ ὀλίγου ἄξια. 3. Τῶν μαθητῶν οἱ μὲν ταχέως τὰ δέοντα μανθάνουσιν, οἱ δὲ μετὰ

πολλοῦ πόνου. 4. Οἱ ἄγγελοι ἤκον ἀγγέλλοντες, ὅτι οἱ πολέμοι πολὺ στρατεύμα ἄγουσιν. 5. Πολὺν χρόνον οἱ Μεσσήνιοι ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας καὶ τῆς πατρίδος ἐμάχοντο. 6. Μὴ ἐν πολλοῖς ὀλίγα λέγε, ἀλλ' ἐν ὀλίγοις πολλά. 7. Τὸν τῶν Περσῶν βασιλέα οἱ Ἕλληνες μέγαν ὠνόμαζον. 8. Ἡ τοῦ στρατηγοῦ ἀρετὴ ἐκ μεγάλου κινδύνου τὴν στρατιὰν ἔσωσεν. 9. Ὅμηρος προσαγορεύει Ἀχιλλέα μέγα κῦδος Ἀχαιῶν. 10. Μεγάλοι πόνοι μεγάλης δόξης πηγὴ εἰσιν.

Περὶ τοῦ Ἔιδου.

Τόπον μέγαν καὶ σκοτεινὸν ὑπὸ τῆ γῆ οἱ ποιηταὶ Ἔιδην λέγουσιν· διάγουσιν δ' ἐκεῖ μετὰ τὸν θάνατον αἱ τῶν ἀνθρώπων ψυχαί. Περιέχουσι δ' ἐκείνην τὴν χώραν μεγάλοι καὶ φοβεροὶ ποταμοὶ, οἷον Στυγὴ καὶ Ἀχέρων καὶ Λήθη, διὰ δὲ τῆς Στυγὸς ἄγει τὰς ψυχὰς Χάρων μεγάλῳ πλοίῳ, τὰς ἐκ τῆς γῆς παραγινομένας. Μετὰ δὲ τὴν τῆς Στυγὸς διάβασιν ἀθροίζονται αἱ ψυχαὶ ἐν μεγάλῳ λειμῶνι, ἔνθα ὑπὸ τῶν ἐν Ἔιδου δικαστῶν κρίνονται. Καὶ οἱ μὲν ἀγαθοὶ εἰς τὸ Ἥλύσιον πεδῖον, τῆς ἀεὶ εὐδαιμονίας, οἱ δὲ κακοὶ εἰς Τάρταρον, τῆς τίσεως καὶ κολάσεως τόπον, ἀποπέμπονται. Ἄρχει δ' ἐκεῖ Πλούτων, ὁ τοῦ Διὸς ἀδελφός, σὺν τῆ γυναικὶ Περσεφόνῃ, τῆς Δήμητρος θυγατέρι, ἣν ποτε ἐκ τῆς γῆς ἤρπασεν.

Adiectiva. Comparativus τερος, εστερος. Superlativus τατος, εστατος.

1. Σοφὸς μὲν Σοφοκλῆς, σοφώτερος δ' Εὐριπίδης, ἀνδρῶν δὲ πάντων σοφώτατος Σωκράτης εἶναι ἐλέγετο. 2. Ἀρετῆς καὶ σοφίας οὐκ ἔστι κτῆμα

- 28 -

οὔτε βεβαιότερον οὔτε τιμιώτερον. 3. Ἐν τοῖς παλαιότεροις χρόνοις Μίλητος καὶ Κόρινθος πλουσιώτεροι καὶ ἐνδοξότεροι ἦσαν ἢ αἱ Ἀθήναι. 4. Σπουδὴ καὶ πόνος βεβαιότατος θησαυρός ἐστι τῷ ἀνθρώπῳ. 5. Πυρὸς καὶ ὕδατος ὁ φίλος ἀναγκαιότερος. 6. Νόμιζε μηδὲν μητρὸς εὐμενέστερον. 7. Τί φίλτερον, τί δὲ γλυκύτερον τῆς πατρίδος τοῖς ἀνθρώποις ἐστίν. 8. ὦ φίλτατε, στέργε τὴν πατρίδα. 9. Ἐν ταῖς ἀτυχίαις πολλακίς οἱ ἄνθρωποι σωφρονέστεροί εἰσιν ἢ ἐν ταῖς εὐτυχίαις. 10. Οἱ πλουσιώτατοι τῶν ἀνθρώπων οὐκ ἀεὶ εὐδαιμονέστατοί εἰσιν. 11. Παντὶ πατρὶ καὶ πάσῃ μητρὶ οἱ παῖδες εἰσι κάλλιστος κόσμος. 12. Πασῶν τῶν Ἑλληνικῶν θεῶν χαριεστάτη μὲν ἦν Ἀφροδίτη, σοφωτάτη δ' Ἀθηνᾶ.

Comparativus ἡ ἰων. Superlativus ἡ ἰστος.

1. Ἡδὺς μὲν τῷ παιδὶ ὁ παρὰ τοῦ ἐταίρου ἔπαινος, ἡδίων δ' ὁ παρὰ τοῦ διδασκάλου, ἡδιστος δ' ὁ παρὰ τῶν γονέων. 2. Οὐκ ἔστι κτῆμα κάλλιον φίλου. 3. Οὐδὲν κάκιον καὶ αἴσχιον τῆς ἀναρχίας καὶ τῆς τυραννίδος. 4. Ἡ μὲν σοφία πάντων κάλλιστον, ἡ δ' ἀμαθία πάντων αἴσχιον. 5. Ταχεῖα μὲν ἢ φωνή, θάπτον δὲ τὸ φῶς, τάχιστος δ' ὁ νοῦς. 6. Τῶν ἐν Τροίᾳ ἡρώων ὁ Ἀχιλλεὺς κάλλιστος ἦν καὶ τάχιστος. 7. Οἱ γονεῖς τοῖς παισὶ μέγιστοι εὐεργέται εἰσίν. 8. Μείζους ἡδονὰς οὐκ ἔχουσιν οἱ γονεῖς ἢ καλοὺς καὶ ἀγαθοὺς παῖδας.

Gradus comparationis adiectivorum:

ἀγαθός, κακός, μικρός.

1. Οὐτ' ἰατρὸς οὔτε σύμβουλος οὐδεις τοῦ χρόνου βελτίων ἐστίν. 2. Οἱ τῆς πατρίδος φίλοι τοῖς πολίταις οὐ τὰ ἥδιστα, ἀλλὰ τὰ βέλτιστα συμβουλεύουσιν. 3. Οἱ τῶν ἀρίστων Περσῶν παῖδες ἐπὶ ταῖς

- 29 -

τοῦ βασιλέως θύραις ἐπαιδεύοντο. 4. Κρεῖττον τοῦ πλούτου ἢ σοφία, κράτιστον δ' ἢ ἀρετή. 5. Μέτρον ἀριστον πάντων. 6. Οὐδὲν χαλεπώτερον ἢ ἄρχεσθαι ὑπὸ τῶν χειρόνων. 7. Ὁ μὲν ἥλιος μείζων, ἢ δὲ σελήνη μείων ἐστὶ τῆς γῆς. 8. Οἱ μὲν μικρότατοι οὐκ ἀεὶ ἀσθενέστατοι, οἱ δὲ μέγιστοι οὐκ ἀεὶ κράτιστοὶ εἰσιν. 9. Ὁ θάνατος κοινός ἐστὶ καὶ τοῖς χειρίστοις καὶ τοῖς βελτίστοις.

πολύς, ὀλίγος, ῥάδιος. Defectiva.

1. Οἱ μὲν πλούσιοι πλείους ἔχουσι φίλους ἢ οἱ πένητες, ἀληθέστεροι δ' οἱ τῶν πενεστέρων φίλοι. 2. Ὁ πόλεμος φέρει τοῖς ἀνθρώποις πλεῖστα καὶ μέγιστα κακά, ἢ δ' εἰρήνη πλεῖστα ἀγαθά. 3. Οἱ Ἀθηναῖοι, καίπερ πλήθει ἐλάττονες ὄντες, ἐνίκησαν τοὺς Πέρσας ἐν Μαραθῶνι διὰ τὴν ἀνδρείαν. 4. Ῥᾶόν ἐστὶν ἄρχειν ἐκόντων ἢ ἀκόντων. 5. Ἡ βραχυτάτη ὁδὸς οὐκ ἀεὶ ῥάστη ἐστίν. 6. Ὁ μὲν Ἀστυάγης ὕστατος βασιλεὺς τῶν Μήδων, Κῦρος δ' ὁ ἀρχαῖος πρῶτος βασιλεὺς τῶν Περσῶν ἦν. 7. Καὶ ἐν ἐσχάτοις κινδύνοις καὶ ἐν μεγίσταις συμφοραῖς χρὴ βοήθειαν φέρειν τοῖς ἀνθρώποις. 8. Οἱ πλεῖστοι καὶ ἀριστοὶ τῶν Λυκούργου νόμων ἐκ τῆς νήσου Κρήτης ἦσαν.

Περὶ Κύρου τοῦ νεωτέρου.

I

Ξενοφῶν ὁ συγγραφεὺς λέγει, ὅτι Κῦρος ὁ νεώτερος, Δαρείου τοῦ Περσῶν βασιλέως υἱός, Ἀρταξέρξου δ' ἀδελφός, βασιλικώτατος ἦν καὶ ἀρχειν ἀξιώτατος. Ἔτι παῖς ὢν, ὅτ' ἐπαιδεύετο μετὰ τοῦ ἀδελφοῦ καὶ τῶν ἄλλων παιδῶν τῶν ἀρίστων, πάντων πάντα κράτιστος ἐνομίζετο. Οὐ γὰρ μόνον εὐφυέστατος, ἀλλὰ καὶ φίλομαθέστατος καὶ φίλοπονώτατος ἦν· φίλτατος δ' ἦν οὐ μόνον

- 30 -

τοῖς ἡλικιώταις, οἷς πάντα ἐχαρίζετο, ἀλλὰ καὶ τοῖς πρεσβυτέροις· ἠδέως γὰρ ἐπέιθετο αὐτοῖς, ἀκριβῶς δὲ διέπραττε πάντα, ἃ αὐτῷ προσέταττον.

II.

Ἐπεὶ δ' ὕστερον σατράπης ἦν τῆς Λυδίας καὶ Φρυγίας τῆς μεγάλης καὶ Καππαδοκίας, ἀληθέστατος εἶναι ἐνομίζετο καὶ πιστότατος, ὥστε οὐ μόνον αἱ πόλεις, ἀλλὰ καὶ οἱ ἄνδρες παντελῶς ἐπίστευον αὐτῷ· αἴσχιστον γὰρ πάντων ἐνόμιζε τὸ ψεῦδος. Εὐνούστατος δ' ἦν τοῖς ἀγαθοῖς, φοβερῶτατος δὲ τοῖς κακοῖς· καὶ τοὺς μὲν ἀγαθοὺς εὐδαιμονεστάτους καὶ πλουσιωτάτους, τοὺς δὲ κακοὺς τῶν ἀμεινόνων δούλους ἐβούλετο εἶναι. Οὐ θαυμαστὸν οὖν, ὅτι πλείους εἶχε φίλους ἢ ἄλλος τις. Νομίζων δ' εὐδαίμονας φίλους μέγιστον καὶ κάλλιστον ἀνδρὶ κόσμον εἶναι, δῶρα αὐτοῖς πλείστα πολλάκις ἔπεμπεν. Πάντες οὖν καὶ οἱ Πέρσαι καὶ οἱ Ἕλληνες, οἱ τῷ Κύρῳ συνεστρατεύοντο, ἐθαύμαζον καὶ ἔστεργον αὐτόν.

Numeralia cardinalia.

I

1. Κρεῖττόν ἐστιν ἓνα φίλον ἔχειν πολλοῦ ἄξιον ἢ πολλοὺς μηδενὸς ἀξίους. 2. Ἐν μὲν στόμα, δύο δ' ἔχομεν ὦτα· χρή οὖν πολλὰ μὲν ἀκούειν, ὀλίγα λέγειν. 3. Ὁ φίλος μία ψυχὴ ἐστὶν ἐν δυοῖν σώμασιν. 4. Νιόβη, ἡ τῶν Θηβαίων βασίλεια, μήτηρ οἶσα ἑπτὰ υἱέων καὶ ἑπτὰ θυγατέρων, τὴν Λητῶ ὕβριζε, μητέρα οἶσαν ἑνὸς υἱοῦ καὶ μιᾶς θυγατρὸς. 5. Τριῶν τῶν ἐν Ἀθήναις λιμένων Πειραιεὺς μέγιστος καὶ κάλλιστος ἦν. 6. Ἡ τῶν Ἑλλήνων Ὀλυμπιάς χρόνος ἦν τεττάρων ἐτῶν. 7. Ἡ μέλιττα τέτταρα πτερὰ ἔχει καὶ πόδας ἕξ.

- 31 -

II

1. Τρεῖς ἦσαν αἱ Χάριτες, ἐννέα δ' αἱ Μοῦσαι. 2. Οἱ Ἕλληνες δέκα ἔτη ἐμάχοντο τοῖς Τρωσίν. 3. Ἡ Ἀττικὴ δραχμὴ ἦν ὀβολῶν ἕξ, ἡ δὲ μνᾶ δραχμῶν ἑκατόν, τὸ δὲ τάλαντον μνῶν ἐξήκοντα. 4. Ἔτος χρόνος ἐστὶ δώδεκα μηνῶν ἢ τριακοσίων ἐξήκοντα πέντε ἡμερῶν. 5. Ἐν Σαλαμῖνι εἶχον οἱ Ἕλληνες ὀκτῶ καὶ ἑβδομήκοντα καὶ τριακοσίας ναῦς, οἱ δὲ Πέρσαι εἰς χιλίας. 6. Ἐν Κύρου τοῦ νεωτέρου στρατιᾷ ὀπλῖται μὲν τῶν Ἑλλήνων ἦσαν σύμπαντες μύριοι καὶ χίλιοι, πελτασταὶ δ' ἀμφὶ τοὺς δισχιλίους. 7. Ἐν τῇ ἐν Πλαταιαῖς μάχῃ ὁ τῶν Ἑλλήνων ἀριθμὸς ἦν εἰς δέκα μυριάδας, τῶν δὲ βαρβάρων εἰς πεντήκοντα.

Numeralia ordinalia et adverbia numeralia.

1. Ῥωμύλος πρῶτος τῶν Ῥωμαίων βασιλεὺς ἦν. 2. Τὴν παιδείαν τοῖς ἀνθρώποις δεύτερον ἥλιον εἶναι λέγουσιν. 3. Οἱ ποιηταὶ τὴν μὲν πρώτην γενεὰν χρυσοῦν, τὴν δὲ δευτέραν ἀργυρᾶν, τὴν δὲ τρίτην χαλκῆν, τὴν δὲ τετάρτην σιδηρᾶν ὀνομάζουσιν. 4. Ἡ ἐν Μαραθῶνι μάχη ἦν τῷ τρίτῳ ἔτει τῆς δευτέρας καὶ ἑβδομηκοστῆς Ὀλυμπιάδος, ἡ δ' ἐν Σαλαμῖνι ναυμαχία τῷ δεκάτῳ ἔτει μετὰ τὴν ἐν Μαραθῶνι μάχην. 5. Ὁ παρασάγγης τριάκοντα σταδίων ἦν· τὸ οὖν στάδιον τριακοστὸν μέρος ἦν τοῦ παρασάγγου. 6. Καὶ ἄπαξ ψεῦδος λέξαι αἰσχρόν. 7. Δὺς παῖδες γέροντες, παροιμία ἐστίν. 8. Τρεῖς καὶ τετράκις εὐδαίμονες οἷς τῶν κακῶν ἐλεύθερος βίος.

Περὶ τῆς Ξέρξου στρατιᾶς.

Ξέρξης τὴν Ἑλλάδα καταστρέψασθαι βουλόμενος ἀναρίθμητον στρατιάν συνέλεξεν. Τοῦ μὲν γὰρ πεξοῦ στρατοῦ τὸ πλῆθος ἦν ἑβδομήκοντα καὶ ἑκατὸν μυριάδες, τῶν δὲ τριήρων ἀριθμὸς ἑπτὰ καὶ

- 32 -

διακόσiai καὶ χίλιαi. Ἐν δὲ ταῖς τριήρεσι καὶ ταῖς ἄλλαις ναυσὶν ἄνδρες ἦσαν εἰς τὰς δύο καὶ πενήκοντα μυριάδας. Ἦγεν οὖν εἰς τὴν Εὐρώπην ἀμφὶ τὰς τριάκοντα καὶ διακοσίας μυριάδας στρατιωτῶν. Ὅμως δὲ καὶ ἐν περὶ Σαλαμῖνα ναυμαχίᾳ καὶ ἐν τῇ ἐν Πλαταιαῖς μάχῃ ἐνίκησαν τοὺς Πέρσας οἱ Ἕλληνας, καίπερ πολὺ ἐλάττωτες ὄντες· ἀνδρείως γὰρ ἐμάχοντο τοῖς βαρβάροις.

Pronomina personalia et possessiva.

1. Ἐν τῷ δικαστηρίῳ ἔλεξε Σωκράτης πρὸς τοὺς δικαστάς· " Ἐγὼ μὲν, ὦ ἄνδρες δικασταί, οὐδένα οὐδὲν διδάσκω. Εἰ δὲ τις ἐμοῦ διαλεγόμενου ἀκούειν ἐθέλει, οὐδὲν ἀντιλέγω. Προσέρχονται δ' οὖν ἐμοὶ πολλοὶ τε νέοι καὶ ἄνδρες πρεσβύτεροι ἀκοῦσαι βουλόμενοι τῶν ἐμῶν λόγων καὶ διαλέγονταί μοι". 2. Σὲ δ' αἰεὶ θαυμάσονται οἱ ἄνθρωποι ἐπὶ τῇ σοφίᾳ καὶ τῇ ἀρετῇ. 3. Πρὸ τῆς μάχης ἔλεξεν ὁ στρατηγὸς πρὸς τοὺς στρατιώτας· " Ἄνδρες στρατιῶται, οὐχ ἡμεῖς, ἀλλ' οἱ πολέμιοι τοῦ πολέμου αἴτιοί εἰσιν. (4) Ἡμᾶς δὲ χρὴ ἀνδρείως μάχεσθαι ὑπὲρ τῆς πατρίδος, εἰ μὴ βουλόμεθα ἀνάξιοι φαίνεσθαι τῶν ἡμετέρων προγόνων. (5) Ὑμεῖς νῦν μόνοι πᾶν ἔρμα τῆς πόλεως καὶ πάσα ἐλπίς. (6) Ἐν ὑμῖν, ὦ ἄνδρες, ἔστι σῶσαι τὴν πατρίδα, εἰς ὑμᾶς βλέπουσι νῦν καὶ αἱ ὑμέτεροι γυναῖκες καὶ τὰ ὑμέτερα τέκνα καὶ πάσα ἡ πόλις".

Pronomen αὐτός, ὁ αὐτός.

1. Ὁ διδάσκαλος αἰεὶ τὰ βέλτιστα τοῖς μαθηταῖς συμβουλεύει· χρὴ οὖν τοὺς μαθητὰς πείθεσθαι αὐτῷ. 2. Ὁ μὲν Ζεὺς ἦρχε τοῦ οὐρανοῦ, τῶν δ' ἀδελφῶν αὐτοῦ ὁ μὲν Ποσειδῶν κύριος ἦν τῆς θαλάττης, ὁ δὲ Πλούτων τοῦ Ἄιδου. 3. Ὁ τοῖς ἄλλοις μωρίαν ὄνειδίζων πολλάκις αὐτὸς οὐκ ἔχει νοῦν. 4. Αὐτὸ τὸ τοῦ Ἀχιλλέως ὄνομα τοῖς Τρωσὶ φόβον

- 33 -

ἐνέβαλλεν. 5. Ὀλίγοι τῶν ἀνθρώπων οἱ αὐτοὶ εἰσὶν ἐν εὐτυχίᾳ καὶ ἀτυχίᾳ. 6. Οὐ ταῦτόν ἐστι τὸ λέγειν καὶ τὸ πράττειν. 7. Οἱ Ἀθηναῖοι ἐνίστε τῆς αὐτῆς ἡμέρας περὶ τῶν αὐτῶν οὐ ταῦτὰ ἐψηφίσαντο.

Pronomina reflexiva, ἄλλος et pronomen reciprocum.

1. Ἐγὼ μὲν πράττω τὰ ἑμαυτοῦ, σὺ δὲ πράττεις τὰ σαυτοῦ, δεῖ δ' ἕκαστον πράττειν τὸ ἑαυτοῦ. 2. Σοφὸς τις ἔλεξεν· ἐγὼ μὲν οὐδένα φόβον ἔχω περὶ τῆς ἐμῆς οὐσίας, τὰ γὰρ ἑμαυτοῦ ἐν ἑμαυτῷ αἰεὶ περιφέρω. 3. Κράτει σαυτοῦ, ὦ νεανία, μηδέποτε δὲ δοῦλον ποίει σαυτὸν τῶν ἡδονῶν. 4. Αὐτὸν νικῆσαι καλλίστη νίκη ἐστίν. 5. Οἱ ἄνθρωποι τὰ μὲν πλεῖστα αὐτοὶ αἰτιοὶ εἰσι τῆς ἑαυτῶν ἀτυχίας· πολλοὶ δ' οὐχ αὐτοῖς, ἀλλὰ τοῖς πράγμασι τὴν αἰτίαν ἐπιφέρουσιν. 6. Αἰσχρὸν ἐστὶν ἄλλα μὲν πράττειν, ἄλλα δὲ λέγειν. 7. Στέργετε ἀλλήλους, ὦ φίλοι. καὶ πιστεύετε ἀλλήλοις.

Ἔριδος μῆλον.

Ἐν τῇ Θετταλίᾳ ἦρχέ ποτε Πηλεύς. Ἡ δὲ τῆς δικαιοσύνης αὐτοῦ φήμη διήρχετο ὅλην τὴν χώραν. Ἐπεὶ οὖν ὁ γάμος ἦν αὐτοῦ – υἱὸς δὲ αὐτοῦ ἦν ὕστερον Ἄχιλλεύς – ἦσαν καὶ οἱ θεοὶ καὶ αἱ θεαὶ ἐν τῇ ἑορτῇ. Μόνη δ' Ἔρις, ἡ τῆς διαφορᾶς θεά, οὐ παρήν, ὅτι ὑπὸ τῶν θεῶν ἠχθαίρετο. Λαμπρὰ οὖν ἦν ἡ ἑορτή. Ἀπόλλων γὰρ καλὰς ὠδὰς ἦδε καὶ οὕτως ἠῤῥξανε τὴν ἡδονήν. Ἦσθιον δὲ οἱ θεοὶ ἀμβροσίαν τροφήν, ὡς πρέπει αὐτοῖς.

Ἐνθα οὖν ἡ Ἔρις διὰ τῆς θύρας εἰσβάλλει χρυσοῦν μῆλον εἰς τὴν οἰκίαν καὶ λέγει· "Τῇ καλλίστῃ". Αὐτίκα δὲ γίνεταί δεινὴ διαφορὰ. Ἀφροδίτη γὰρ· "Ἐμόν, ἔφη, τὸ δῶρόν ἐστίν". Ἡ δ' Ἀθηνᾶ· "Οὐ σὴ ἐστὶν ἡ δῶρεά, ἀλλ' ἐμὴν εἶναι αὐτὴν λέγω, ὅτι οὐ μόνον ἡ ἐμὴ μορφή καλὴ ἐστὶ, ἀλλὰ καὶ ἀνδρείος ὁ ἐμὸς θυμὸς". Ἦρα δ' ὀργιζομένη· "Οὐ δίκαια, ἔφη, αἱ ὑμέτεραι γνῶμαί εἰσιν. Οὐδεὶς γὰρ οὕτως ἄξιός

- 34 -

ἐστὶ τῶν μεγίστων τιμῶν, ὡς ἡ τοῦ μεγίστου θεοῦ γαμετή". Ἐνθα Ζεὺς ὀργιζόμενος κελεύει τὰς θεὰς ἡσυχάζειν καὶ πέμπει αὐτὰς πρὸς τὸν Πριάμου καλὸν υἱόν. Αἱ δὲ θεαὶ ὑπὸ τοῦ τῶν θεῶν ἀγγέλου ἀγόμεναι πέτονται πρὸς τὴν Τρωικὴν χώραν.

Pronomina demonstrativa et relativa.

1. Οὐχ οὗτος πλούσιός ἐστιν, ὃς πολλὰ ἔχει, ἀλλ' ἐκεῖνος, ὃν τὰ αὐτοῦ ἀρέσκει. 2. Οὐ τούτῳ τῷ φίλῳ μάλιστα πιστεύομεν, ὃς ἡμᾶς κολακεύει, ἀλλ' ἐκεῖνον, ὃς αἰεὶ ἡμῖν πᾶσαν τὴν ἀλήθειαν λέγει. 3. Γοργῶ, Λάκαινα γυνή, τῷ υἱῷ ἐπὶ στρατείαν πορευομένῳ τὴν ἀσπίδα ἐγχειρίζουσα ἔλεξεν· "ἢ ταύτην ἢ ἐπὶ ταύτης". 4. Οὔτοι οἱ πολῖται εὐδαιμονέστατοί εἰσιν, ὧν ἡ πόλις δικαιοτάτους ἔχει τοὺς νόμους, αὐταὶ δ' αἱ πόλεις ὀλβιώταται, ἐν αἷς οἱ πολῖται μάλιστα πείθονται τοῖς νόμοις. 5. Περὶ ὧν ἕκαστος μάλιστα σπουδάζει, ταῦτ' αὐτῷ κάλλιστα ἔχει. 6. Τοῖς πολίταις περὶ τοῦ πολέμου βουλευομένοις ἦδε ἀρίστη ἐφαίνετο βουλή· εὐθὺς στρατεύεσθαι ἐπὶ τοὺς πολεμίους.

Pronomina interrogativa τίς, τί et indefinita τις, τι.

1. Τίς μείζων, τίς κρείττων τοῦ Ἡρακλέους; 2. Τίνος δ' ἔργα θαυμαστότερα ἢ τὰ αὐτοῦ; 3. Τίς τῶν ἀνθρώπων οὐ θεραπεύει τοὺς γονέας αὐτοῦ; 4. Σοφός τις ἔλεξε· "Τὰ ἔμαντοῦ ἐν ἔμαντῷ ἀεὶ περιφέρω. 5. Τίς λείπει τὸν φίλον ἐν τῷ κινδύνῳ; 6. Τῶν μαθητῶν τις ἔλεξε· "Ἐγὼ ἀεὶ μανθάνω σπουδαίως". 7. Σωκράτης ἔλεξε· "Εἴ τις ἐμοῦ διαλεγόμενου ἀκούειν ἐθέλει, οὐδὲν ἀντιλέγω. 8. Τίνες τῶν στρατηγῶν τὴν ἐλπίδα νίκης οὐκ ἔχουσιν; 9. Τί ἥδιόν ἐστι τέκνοις

- 35 -

ἢ μήτηρ; Τί φίλτερον πολίταις ἢ πατρίς; 10. Ζῶα τινα μικρὰ μίαν μόνον ἡμέραν ζῆ. 11. Τίνας χώρας ἐβλέψατε, ᾧ ναῦται, ἐν τῷ τῆς Λιβύης περίπλῳ; 12. Οἱ Ἕλληνες παρὰ Φοινίκων ἐδέξαντο τέχνας τινάς, ὥσπερ σημεῖα γράφειν. 13. Μέγιστος ἦν Ἀθήνησιν ὁ τῶν γλαυκῶν ἀριθμός, ὥστε "γλαῦκα Ἀθήναζε" ἐλέγετο πρὸς τούτους, οἱ περιττὸν τι ἔπραξαν.

Σωκράτης τὴν Ἀλκιβιάδου ὕβριν παύει.

Ἀλκιβιάδης ἐπήρετό ποτε τοῖς ἑαυτοῦ χρήμασι καὶ ἀγροῖς. Ταῦτ' ἀκούσας ὁ Σωκράτης αὐτὸν καὶ πάντας τοὺς ἄλλους, οἵτινες παρήσαν, πρὸς πίνακά τινα ἄγει, ἐν ᾧ ἦν περίοδος τῆς γῆς. Εκκεῖ δ' ὁ Σωκράτης λέγει· "Τίς ὑμῶν ἀναγνωρίζει τι τούτων, ἃ φανερά ἐστιν ἐν τούτῳ τῷ πίνακι; "Καὶ ὁ μὲν· "Ἦδε ἡ χώρα ἐστὶν ἡ Ἑλλάς". Ὁ δὲ· "Τοῦτο μὲν τὸ πέλαγός ἐστι τὸ Ἰωνικόν, ἐκεῖνο δὲ τὸ Αἰγαῖον." Ἄλλος δέ τις· "Αὐταὶ μὲν αἱ νῆσοί εἰσὶν αἱ Κυκλάδες, ἐκεῖναι δ' αἱ Σποράδες". Τότε δὲ Σωκράτης πρὸς τινα λέγει· "Ποῦ δ' ἐστὶν ἡ Ἀττική; " Ἐν τούτῳ τῷ τόπῳ". Τίνας ποταμοὺς βλέπετε; λέγετε ὀνόματά τινων". "Οὗτος μὲν ὁ ποταμός ἐστὶν ὁ Ἰλισός, ἐκεῖνος δ' ὁ Κηφισός". "Σὺ δε, ᾧ Ἀλκιβιάδῃ, λέγε, ποῦ εἰσὶν οἱ σοὶ ἀγροί;" Τότε δ' Ἀλκιβιάδης οὐδὲν εἶχε λέξαι· ὁ δὲ Σωκράτης· "Εἰ οἱ σοὶ ἀγροὶ μηδὲν εἰσὶ μέρος τῆς Ἀττικῆς, τί ὕβριζεις;"

Pronomina correlativa et cetera.

1. Οἷος ὁ βίος, τοιοῦτος ὁ θάνατος, οἷοι δ' οἱ λόγοι, τοιαῦται καὶ αἱ πράξεις. 2. Ὅσος ὁ πόνος, τοσοῦτος ὁ μισθός. 3. Ὅση ἢ σὴ τέχνη, τοσαύτη ἢ δόξα. 4. Οὐκ ἀεὶ ἡ τελευτὴ ἐστὶ τοιαύτη, οἷα ἢ ἀρχή.

- 36 -

5. Ὅσοι ἄνθρωποι, τοσαῦται γινώμαι. 6. Ὅσους δακτύλους ἔχομεν ἐν ταῖς χερσὶ, τοσοῦτους ἔχομεν ἐν τοῖς ποσίν. 7. Τοιοῦτος ῥήτωρ βέλτιστός ἐστιν, ὅστις ἐν ὀλίγοις ἔπεσι τὰ πλεῖστα καλῶς λέγει. 8. Δεῖ τοὺς πολίτας φροντίζειν, ὅποια τῇ πόλει συμφέρει. 9. Ἄγις ὁ βασιλεὺς ἔλεγεν, ὅτι τοῖς Λακεδαιμονίοις οὐ τοῦτο μέλει, ὅποσοι εἰσὶν οἱ πολέμιοι, ἀλλ' ὅπου εἰσὶν. 10. Τῶν ἐμῶν ἀδελφῶν οὐδέτερος περίστιν· ἀμφότεροι δ' ὑπὲρ

τῆς πατρίδος μαχόμενοι ἐτελεύτησαν. 11. Μιλτιάδης καὶ Θεμιστοκλῆς τὰ πλείστα ὠφέλησαν τὴν πατρίδα, οὐδὲ ῥάδιον λέξαι, ὁπότερος αὐτῶν μείζονος δόξης ἄξιός ἐστιν.

Περὶ Δαϊδάλου.

Ὁ λαβύρινθος ἐλέγετο λαμπρὸν ἔργον τοῦ Δαϊδάλου εἶναι. Ἦν μὲν ὁ Δαΐδαλος ἐκ τῆς Ἀθηναίας χώρας. Ὁ δὲ Μίνως αὐτὸν καὶ Ἴκαρον τὸν υἱὸν αὐτοῦ ἐκώλυε τοῦ νόστου. Πολλὰς ἡμέρας ὁ πατήρ τε καὶ ὁ υἱὸς βία ἐνεκλείοντο. Ἐπεὶ δὲ ὁ Δαΐδαλος τῷ τυράννῳ πείθεσθαι οὐκ ἐβούλετο, τὴν ἐλευθερίαν νέῳ δόλῳ ἐπορίζετο.

Λάθρα γὰρ ὁ πατήρ καὶ ὁ υἱὸς θαυμάσια πτερὰ παρεσκεύαζον. Ἐπειτα πέτονται ἐν μέσῳ τοῦ οὐρανοῦ καὶ τοῦ πόντου. Ὁ πατήρ συνεβούλευε τῷ Ἰκάρῳ μὴ ἄγαν πλησιάζειν τῇ τοῦ ἡλίου φοβερᾷ βίᾳ. Ἐπεὶ δὲ ὁ υἱὸς αὐτῷ οὐκ ἐπέιθετο, διελύετο τὰ πτερὰ αὐτοῦ, καὶ αὐτὸς εἰσπίπτει εἰς τὸν πόντον. Ὁ δὲ πατήρ μάλα ἐκπλήττεται τῇ θεᾷ καὶ μέμφεται τοὺς θεοὺς καὶ τὰς θεὰς ἐπ' ἀδικίᾳ. Αὐτὸς δὲ μετὰ μακρὰν πορείαν ἤκει εἰς τὴν Σικελίαν.

Coniunctivus et optativus praesentis activi.

1. Οὐδεὶς πιστεύει ψεύστη, κὰν ἀληθεύῃ. 2. Ὄταν εὖ πράττης, πολλοὺς ἔχεις φίλους. 3. Οἱ φιλάργυροι, οὐδ' ἐὰν πλείστα ἔχωσιν,

- 37 -

ἱκανὰ ἔχειν νομίζουσιν. 4. Διὰ τοῦτο δύο μὲν ἔχομεν ὦτα, στόμα δ' ἓν, ἵνα πλέω μὲν ἀκούωμεν, ἥττω δὲ λέγωμεν. 5. Πολλὰ ἂν λέγοιμί σοι περὶ τῆς σοφίας, τί ἐστιν, εἰ σχολὴν ἔχῃς. 6. Μὴ φεύγωμεν, ὦ ἑταῖροι, ἐκ τῆς μάχης, ἀλλὰ καλῶς ἀποθνήσκωμεν ὑπὲρ τῆς πατρίδος. 7. Οὐχ ὁ πλουσιώτατος, ἀλλ' ὁ σωφρονέστατος πλείστην τιμὴν ἐχέτω. 8. Τῶν ἀνδρῶν ἀγορευόντων οἱ νεανῖαι σιγὴν ἐχόντων.

Coniunctivus et optativus praesentis medi et passivi.

1. Οὐ πάντα ἔξεστί μοι πράττειν, ἃ ἂν βούλωμαι. 2. Ἀστυάγης ἔλεξε πρὸς Κῦρον παῖδα ὄντα: "Ἐὰν παρ' ἐμοὶ μένης, καὶ ἵπποις τοῖς ἐμοῖς χρήσῃ καὶ ἄλλοις, ὁπόσοις ἂν βούλῃ. 3. Πῶς ἄξιός ἄρχειν, ὃς ἂν μὴ πείθεται τοῖς νόμοις; 4. Θαυμάζοντός τινος, ὅτι οἱ Σπαρτιάται οὕτως ὀλίγον οἶνον πίνουσιν. Λεωτυχίδης: "Οὕτως ὀλίγον", ἔφη, "πίνομεν, ἵνα μὴ ἄλλοι ὑπὲρ ἡμῶν βουλευῶνται, ἀλλ' ἡμεῖς ὑπὲρ ἄλλων. 5. Εἴθ' ἄξιοι φαίνοισθε, ὦ νέοι, τῶν ὑμετέρων προγόνων. 6. Δημάρατος ἔλεξε πρὸς Ξέρξην ἐν ταῖς Θερμοπύλαις: "ὦ βασιλεῦ, μὴ οἴου ῥαδίαν εἶναι τὴν νίκην· νῦν γὰρ ἂν πρὸς τοὺς ἀνδρειοτάτους ἄνδρας μάχοιο.

Περὶ Ἀργοναυτῶν.

Ἀπ' ἐκείνης τῆς Θετταλίας, ἔνθα Πηλεὺς ἐβασίλευεν, Ἰάσων καὶ οἱ Ἀργοναυταὶ ποτε ἔπλεον εἰς τὸν Εὐξείνιον Πόντον. Ἦδε ἡ θάλαττα ἦν ἐν ἐκείνῳ τῷ χρόνῳ ἔτι ἄγνωστον· ὠνομάζετο δὲ Πόντος Ἄξεινος, τὸ δὲ πλοῖον τὸ ἐκείνων τῶν ναυτῶν ἦν ἡ Ἀργώ.

Οἱ οὖν Ἄργοναυταὶ ἐκ τῆς ἀξείνου χώρας τῆς τῶν Κόλχων ἐκεῖνο τὸ ἔνδοξον δέρμα χρουσοῦν οἴκαδε ἤθελον κομίζειν. Χρυσοῦς γὰρ κριὸς ποτε δύο ἄθλια τέκνα διὰ τῶν νεφελῶν εἰς ἐκείνους τοὺς τόπους ἔφερεν, τὴν δὲ δορὰν αὐτοῦ δεινὸς δράκων νύκτωρ τε καὶ ἡμέρας ἐφύλαττεν.

- 38 -

Οἶδε οἱ ἐσθλοὶ ναῦται τῆς καλῆς ὥρας ἀρχομένης διὰ τοῦ Ἑλλησπόντου καὶ τοῦ Βοσπόρου ἔπλεον καὶ εὖ ἤκουσι πρὸς τοὺς Κόλχους καίπερ πολλῶν κινδύνων αὐτοῖς γιγνομένων.

Ὁ δὲ δεσπότης ὁ τῆσδε τῆς χώρας οὐχ ἔτοιμος ἦν ἔνδοξον δορὰν αὐτοῖς παρέχειν, ἀλλ' Ἰάσων ὑπ' αὐτοῦ ἀναγκάζεται χαλεπὰ ἔργα πρότερον πράττειν. Ἐπεὶ δὲ τοῦτο αὐτῷ ἀδύνατον εἶναι φαίνεται, Μήδεια ἢ τοῦδε τοῦ δεσπότητος θυγάτηρ, λάθρα παντοῖα φάρμακα κομίζει αὐτῷ καὶ τῷ νεανίᾳ παρεῖναι βούλεται.

Τοῦ ξένου εὐχομένου κομίζεται οὖν ὑπ' αὐτῆς ἐκεῖνος ὁ δράκων, καὶ οὕτως δ' Ἰάσων ἀρπάζει τὴν δορὰν. Ἐπειτα φεύγει καίπερ διωκόμενος σὺν τοῖς ἑταίροις καὶ ἐκείνη τῇ παρθένῳ εἰς τὴν Θετταλίαν.

Verba contracta.

Praesens et imperfectum activi verborum in εω

1. Κράτει πανταχοῦ γλώττης. 2. Μία χελιδὼν οὐ ποιεῖ ἔαρ. 3. Τοῖς μὲν νοσοῦσι τοὺς ἰατροὺς δεῖ βοηθεῖν, τοῖς δ' ἀτυχοῦσι τοὺς φίλους. 4. Οἱ Ἀθηναῖοι πολλὰ ἔτη ἐπολέμουν τοῖς Σπαρτιάταις καὶ τοῖς συμμάχοις αὐτῶν. 5. Μὴ ποιεῖτε ταῦτα, ἃ ἂν ἄλλοις ποιοῦσιν ἐγκαλοῖτε. 6. Ὁ τοὺς φίλους ἀληθῶς φιλῶν οὐ μόνον λόγοις, ἀλλὰ καὶ ἔργοις ὠφελήσει αὐτούς. 7. Ἄει δεῖ εὖ ποιεῖν καὶ εὖ πονεῖν. 8. "Πάντα ρεῖ", ἔφη Ἡράκλειτος ὁ φιλόσοφος. 9. Διογένης πρὸς λέγοντά τινα κακὸν εἶναι τὸ ζῆν· "Οὐ τὸ ζῆν", ἔφη, "ἀλλὰ τὸ κακῶς ζῆν". 10. Μηδέποτε δοῦλον ἡδονῆς σαυτὸν ποιεῖ. 11. Τίς ἂν ἐπαινοῖη παῖδας, οἱ ἂν μὴ φιλῶσι τοὺς γονεάς; 12. Βέλτιστε, μὴ τὸ κέρδος ἐν πᾶσι σκόπει. 13. Ὅρφεὺς ἄδων ἐκίνει λίτους τε καὶ δένδρα.

- 39 -

Praesens et imperfectum medii et passivi verborum in εω

1. Τοὺς ἀγαθοὺς μὴ μόνον ἐπαινεῖτε, ἀλλὰ καὶ μιμεῖσθε. 2. Μηδεὶς αἰρείσθω τὸ ἥδιον μᾶλλον ἢ τὸ βέλτιον. 3. Σικελία ἢ νῆσος τὸ πάλαι Τρινακρία ἐκαλεῖτο. 4. Πονηρὸν ἄνδρα μηδέποτε ποιοῦ φίλον σαυτοῦ. 5. Τοὺς τυράννους οἱ πολῖται ἀεὶ ἐφοβοῦντο καὶ οὐδέποτε ἐφίλουν. 6. Ὁ μηδὲν ἀδικῶν οὐδενὸς δεῖται νόμου. 7. Σαυτὸν μόνον φιλῶν ὑπὸ πολλῶν ἂν μισοῖο. 8. Μιμοῦ τὰ σεμνά, μὴ κακοῦς μιμοῦ τρόπους. 9. Ἀρισταγόρας ὁ Μιλήσιος πρὸς τοὺς πολίτας ἔλεξεν· "Ἦ ἄνδρες, φιλοῦμεν πάντες τὴν ἐλευθερίαν, μισοῦμεν δὲ τὴν δουλείαν ὥσπερ ἄλλοι. Πονῶμεν πάντες, ὅπως ἀποθῶμεν τὴν τῶν Περσῶν τυραννίδα καὶ ὦμεν ἐλεύθεροι ὥσπερ πάλαι.

Περὶ τῶν ἐν Ὀλυμπίᾳ ἀγῶνων.

Οἱ Ἕλληνες τὰς τῶν θεῶν ἑορτὰς ἀγοντες τοὺς θεοὺς μουσικοῖς τε καὶ γυμνικοῖς ἀγῶσιν ἔτερον. Οὕτως ἐν μὲν τοῖς Δελφοῖς τὸν Ἀπόλλωνα ἐθεράπευον, ἐν δὲ τῷ Κορινθίῳ ἰσθμῷ τὸν Ποσειδῶνα. Ἐνδοξοὶ δ' ἐν πάσῃ τῇ γῆ ἦσαν οἱ ἀγῶνες οἱ ἐν τῇ Ὀλυμπίᾳ τῷ Διὶ ἀγόμενοι. Τὰ γὰρ σώματα παντὶ τρόπῳ γυμνάζειν καὶ ἄθλα δέχεσθαι μεγίστη ἡδονὴ ἦν τῶν ἐλευθέρων νεανιῶν. Διὰ πέμπτου ἐνιαυτοῦ πολλοὶ ἄνθρωποι εἰς τὴν Ὀλυμπίαν ἦκον ὡς ἢ ἀθλεύσοντες ἢ θεωρήσοντες. Γυναῖκες ἢ παρθένοι ἀθλεύουσαι οὐποτε ἦσαν ἐν τῇ Ὀλυμπίᾳ.

Ἐν τῇ πρώτῃ οὖν τῆς ἑορτῆς ἡμέρᾳ οἱ ἀθληταὶ παρὰ τῷ Διὸς βωμῷ ὄρκον ἔλεγον, ὡς ἀεὶ τὸ προσῆκον ποιήσουσιν, τὰ δὲ μὴ πρέποντα παραλείψουσιν. Μετὰ δὲ τοῦτο τοῖς θεοῖς θύσαντες ἔτρεχον καὶ ἔβαλλον καὶ ἤλλοντο καὶ τὰς ἄλλας τέχνας ἀπεφαίνοντο, ὧν ἕκαστος ἦν ἔμπειρος.

- 40 -

Ἐτι μᾶλλον ὑπὸ πάντων ἐθαυμάζοντο οἱ τὸ πένταθλον ἀγωνιζόμενοι. Οἱ δὲ πλούσιοι ἄρματα σὺν ἵπποις εἰς τοὺς ἐν τῷ ἵπποδρόμῳ ἀγῶνας πέμψαντες πᾶσι μεγίστην ἡδονὴν παρεῖχον.

Οἱ δὲ νικήσαντες ἐδέχοντο ἐκεῖ μόνον στέφανον ἐλαίας. Τῆς δὲ ἑορτῆς τελευτησάσης οἱ πολῖται τοὺς ἐπανερχομένους ἐδέχοντο ὡς θεοῦς· ποιηταὶ αὐτοὺς καλαῖς ᾠδαῖς ἐθεράπευον καὶ τεχνῖται τοῖς Ὀλύμπια νικήσασιν ἀνδριάντας ἵδρουν. Διὰ παντός τοῦ βίου ὁ Ὀλυμπιονίκης παρὰ πᾶσιν ἐν μεγίστῃ ἦν τιμῇ.

Praesens et imperfectum activi verborum in αω.

1. Τίμα, ὦ παῖ, τοὺς γονέας. 2. Ἀγαμέμνων, ὁ τῶν Ἀχαιῶν ἡγεμῶν, πάντων μάλιστα τὸν Νέστορα ἐτίμα διὰ τὴν σωφροσύνην καὶ διὰ τὸ γῆρας. 3. Σωκράτης πρὸς τινὰ ἐρωτῶντα αὐτόν, τίτι διαφέρει τῶν ἄλλων ἀνθρώπων, "Οἱ μὲν ἄλλοι", ἔφη, "ζῶσιν, ἵνα ἐσθίωσιν, ἐγὼ δ' ἐσθίω, ἵνα ζῶ". 4. Οἱ Ἀθηναῖοι μάλιστα ἐτίμων Ἀθηνᾶν καὶ Ποσειδῶνα καὶ Ἑρμῆν. 5. Θεμιστοκλῆς νέος ἔτι ὢν ἔλεγεν, ὅτι αὐτόν τὸ τοῦ Μιλτιάδου τρόπαιον τοῦ ἐν Μαραθῶνι νικήσαντος οὐκ ἐφῆ καθεύδειν. 6. Θεμιστοκλῆς ἐρωτώμενος, πότερον μᾶλλον ἂν Ἀχιλλεὺς ἢ Ὅμηρος βούλοιτο εἶναι "Συ δ' αὐτός", ἔφη, "πότερον μᾶλλον ἂν βούλοιτο ὁ νικῶν ἐν Ὀλυμπίᾳ ἢ ὁ κηρύττων τοὺς νικῶντας εἶναι. 7. Οἱ Σύριοι ἐτίμων τοὺς ἰχθῦς ὡς θεοῦς. 8. Διὰ τί ἐσίγας, ὅτε ὁ πατήρ ἠρώτα σέ. 9. Σιγῶμεν τῶν γερόντων λεγόντων.

Praesens et imperfectum medii et passivi verborum in αω

1. Ὑπ' ἐσθλῶν ἀνδρῶν ἀγαπᾶσθαι καὶ τιμᾶσθαι μεγάλη δόξα ἐστίν. 2. Οἱ γέροντες ὑπὸ τῶν νεῶν τιμᾶσθων. 3. Μετὰ τὴν τῆς Τροίας ἄλωσιν Ὀδυσσεὺς πολλὸν χρόνον καὶ ἐν τῇ γῆ καὶ ἐν ταῖς θαλάτταις

- 41 -

ἐπιλανάτο. 4. Οὐ χρυσῷ οὐδ' ἀργύρῳ κτώμεθα τοὺς φίλους, ἀλλὰ τῷ τῆς ψυχῆς κάλλει. 5. Πῶς ἂν ῥῶον κτώμεθα τοὺς φίλους ἢ εὐεργετοῦντες καὶ ὠφελοῦντες αὐτούς. 6. Ὁ τοῖς χρήμασι μὴ χρώμενος οὐδὲν διαφέρει τοῦ μηδὲν ἔχοντος. 7. Πολλοὶ ἄνθρωποι σπουδαίως μὲν κτῶνται τὰ χρήματα, κτήσαμενοι δ' οὐ χρῶνται αὐτοῖς καλῶς. 8. Οἱ βάρβαροι ἐν πολλαῖς μάχαις ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων ἐνικῶντο. 9. Τὰ τῶν ἡττωμένων χρήματά ἐστι τῶν νικῶντων. 10. Ὁργὴν ἐταίρου καὶ φίλου πειρῶ φέρειν.

Οὐδὲν γλυκύτερον τῆς πατρίδος.

Οὐδὲν τιμιώτερον καὶ ἀγιώτερον καὶ γλυκύτερόν ἐστι τῆς πατρίδος. Αὕτη γὰρ ἡμᾶς γεννᾷ καὶ τρέφει καὶ παιδεύει, αὕτη τὰ μέγιστα ἡμᾶς εὐεργετεῖ. Δεῖ οὖν ἡμᾶς ἀγαπᾶν καὶ τιμᾶν τὴν πατρίδα ἅπαντα ποιοῦντας, ἃ ἂν κελεύῃ. Ὅταν δὲ κινδυνεύουσιν αὐτὴν καὶ βοηθείας δεομένην ὀρώμεν, ὀρῶμεθα ἐπὶ τοὺς πολεμίους καὶ γενναίως μαχώμεθα καὶ, εἰ δέοι, τελευτῶμεν ὑπὲρ τῆς πατρίδος· κάλλιον γὰρ ἐν πολέμῳ τελευτῆσαι ἢ μετὰ τὴν ἡτταν αἰσχυρῶς ζῆν. Τοὺς μὲν γὰρ νικῶντας ἀγαπῶσι πάντες καὶ τιμῶσι, τοὺς δ' ἡττωμένους μισοῦσι καὶ λοιδοροῦσιν. Ἀγαπάτε οὖν, ὦ νεανία, τὴν πατρίδα μηδέ τις ὑμῶν τολμῶη ποτ' αὐτὴν ὀπωσοῦν βλάψαι.

Praesens et imperfectum activi verborum in ω.

1. Ὁ χρόνος πάντα τὰ ἄδηλα δηλοῖ. 2. Ὡν τὰς δόξας ζηλοῖς, μιμοῦ τὰς πράξεις. 3. Γενναίου πολίτου ἐστὶν ἀεὶ μετὰ παρρησίας δηλοῦν τὴν γνώμην, ἥντινα ἔχει. 4. Πάντες ἀξιούμεν κατὰ τοὺς νόμους ζῆν. 5. Οἱ ποιηταὶ πολλακίς ὁμοιοῦσι τὰ τῶν ἀνθρώπων γένη τοῖς τῶν δένδρων φύλλοις. 6. Τοὺς ἀγαθοὺς ζηλῶν μάλιστα ἂν δηλοῖς τὴν σαυτοῦ σωφροσύνην. 7. Οἱ νόμοι μὴ μόνον ζημιούντων τοὺς ἀδίκους, ἀλλὰ καὶ ὠφελούντων τοὺς δικαίους. 8. Τοὺς γεραιτέρους οἱ Λακεδαιμόνιοι

- 42 -

μεγίστων τιμῶν ἠξιοῦν· οὐδὲν γὰρ ἡττον αὐτούς ἡδοῦντο ἢ τοὺς πατέρας. 9. Ζηλοῦ τὸν ἐσθλὸν ἄνδρα καὶ τὸν σώφρονα. 10. Μιλτιάδης σώφροσι καὶ ὀξέσι λόγοις τοὺς πολίτας πείθει δηλοῦν, ὅτι τῆς ἐλευθερίας ἄξιοί εἰσιν. 11. Μετὰ τὴν ἐν Μαραθῶνι μάχην πᾶσα ἡ Ἑλλὰς ἐπληροῦτο τῆς τῶν Ἀθηναίων δόξης. 12. Μιλτιάδης νικήσας τοὺς Πέρσας νεανίαν Ἀθήναζε ἔπεμψεν, ἵνα τοὺς ἐκεῖ φόβου ἐλευθεροῖ.

Praesens et imperfectum medii et passivi verborum in ω.

1. Μὴ θυμοῦ δικαίως ζημιούμενος. 2. Οἱ τοὺς εὐεργέτας κακῶς ποιοῦντες ἰσχυρῶς ζημιούσθων. 3. Ὑπὸ τῶν σοφῶν ὁ μὲν λόγος ὁμοιοῦται τῷ ἀργύρῳ, ἡ δὲ σιγὴ τῷ χρυσῷ. 4. Οἱ ἐν τοῖς Ἑλλήνων ἀγῶσι νικήσαντες ἐστεφανοῦντο· αὕτη γὰρ μέγιστη τιμὴ ἦν. 5. Οἱ τῶν ἀνθρώπων τρόποι μᾶλλον ἐκ τῶν ἔργων δηλοῖντο ἂν ἢ ἐκ τῶν λόγων. 6. Ἀριστοτέλης ἔλεγεν, ὅτι ὁ χρυσὸς μόνος οὐ πυροῦται. 7. Αἱ τῶν Ἑλλήνων πόλεις καὶ κῶμαι

ὑπὸ τῶν Περσῶν ἐπυροῦντο. 8. Οἱ Ἀθηναῖοι μάλα ἐφοβοῦντο, μὴ καὶ αὐτοὶ ὁμοίως ὑπὸ τῶν Περσῶν δουλοῖντο καὶ ἡ πόλις πυροῖτο.

Λέων, ἀλώπηξ καὶ ἔλαφος.

Λέων νοσῶν καλεῖ τὴν ἀλώπεκα καὶ λέγει· "Εἰ ἐθέλεις με ζῆν, τὴν ἔλαφον τὴν μεγίστην, τὴν ἐν τῇ ὕλῃ οἰκοῦσαν, γλυκέσι λόγοις ἐξαπατήσασα, ἄγε εἰς τὰς ἐμὰς χεῖρας· ἀποθνήσκω γὰρ ὑπὸ λιμοῦ". Ἡ οὖν ἀλώπηξ ἀναζητήσασα τὴν ἔλαφον ἐν τῇ ὕλῃ· "Χαῖρε", ἔφη, "ἀγαθὰ σοι δηλῶ· ὁ βασιλεὺς ἡμῶν νοσεῖ καὶ ἐγγύς ἐστι τοῦ θανάτου. Ἐβουλεύετο οὖν, ποῖον τῶν θηρίων μετ' αὐτὸν βασιλεύσει, ἠγείτο δὲ σὲ πάντων ἀξιωτάτην εἶναι τῆς βασιλείας καὶ τὸ εἶδος ὑψηλὴν οὔσαν καὶ πολλὰ ἔτη ζῶσαν καὶ κέρα ἔχουσαν

- 43 -

μεγαλοπρεπῆ. Μὴ οὖν φοβοῦ μηδ' ἐναντιοῦ, ἀλλ' ὡς τάχιστα σπεῦδε πρὸς τὸν τελευτῶντα. Καὶ ἡ ἔλαφος ἐπίστευε τῷ κόλακι· ὁ δὲ λέων αὐτῇ εἰσερχομένη σὺν σπουδῇ ἐφορμήσας ἠδὲ δειπνον ἑαυτῷ παρεσκευάσασα.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι οἱ τῶν ἀρχῶν καὶ τιμῶν ἐπιθυμοῦντες τοὺς κινδύνους οὐ κατανοοῦσιν.

Ἡρακλῆς τὴν τῆς ἀρετῆς ὁδὸν αἰρεῖται.

I

Ἡρακλῆς ἐπεὶ ἐκ παίδων εἰς ἥβην ὠρμάτο, ἐν ἀπορίᾳ ἦν, εἴτε τὴν δι' ἀρετῆς ὁδὸν τέμνοι ἐν τῷ βίῳ, εἴτε τὴν δι' ἡδονῆς. Ἀποροῦντι δ' αὐτῷ καὶ ἐν ἡσυχίᾳ περὶ τούτων ἐνθυμουμένῳ φαίνονται δύο γυναῖκες καλαὶ καὶ μεγάλαι. ᾧ ἢ μὲν ἑτέρα προστρέχουσα λέγει· "Ὁρῶ σε, ὦ Ἡράκλειε, ἀποροῦντα, ποίαν ὁδὸν ἐν τῷ βίῳ τέμνης. Ἐὰν οὖν ἐμοὶ ἔπεσθαι ἐθέλῃς, τὴν ἡδίστην τε καὶ ῥάστην ὁδὸν ἐγὼ σε ἄξω. Βιώση δ' εὐδαίμων καὶ ἄπειρος λυπῶν καὶ φροντίδων ἅ δ' οἱ ἄλλοι ἐργάζονται τούτοις σὺ χρῆση οὐδὲν πονοῦμενος αὐτός". Καὶ Ἡρακλῆς ἀκούσας ταῦτα· "ᾧ γύναι", ἔφη, "ὄνομα δέ σοι τί ἐστίν;" Ἡ δὲ· "Οἱ μὲν ἐμοὶ φίλοι", ἔφη, "καλοῦσί με Εὐδαιμονίαν, οἱ δὲ μισοῦντές με ὀνομάσουσι Κακίαν".

II

Καὶ ἐν τούτῳ ἡ ἑτέρα γυνὴ προσέρχεται αὐτῷ καὶ λέγει· "Καὶ ἐγὼ ἤκω πρὸς σέ, ὦ Ἡράκλειε· οὐ γὰρ ἄπειρος οὔσα τῶν σῶν γονέων καὶ τῆς σῆς φύσεως τὰ ἄριστα σοι συμβούλευσιν ἐλπίζω. Οὐδ' ἐξαπατήσω σε προοιμίῳς ἡδονῆς, ἀλλὰ τὰ ὄντα διηγῆσομαι μετ' ἀληθείας. Τῶν γὰρ ὄντων ἀγαθῶν καὶ καλῶν οὐδὲν ἄνευ πόνου καὶ ἐπιμελείας οἱ θεοὶ παρέχουσι τοῖς ἀνθρώποις· ἀλλ' εἴτε τοὺς θεοὺς εὐμενεῖς εἶναι σοι βούλει, θεραπεύειν χρὴ τοὺς θεοὺς, εἴτε ὑπὸ φίλων ἐθέλεις ἀγαπᾶσθαι, τοὺς φίλους χρὴ εὐεργετεῖν, εἴτε ὑπὸ

τινος πόλεως ἐπιθυμῆς τιμᾶσθαι, ὠφελεῖν χρῆ τὴν πόλιν, καὶ τὰ ἄλλα ὁμοίως. Πείθου οὖν ἐμοὶ μηδὲ φεῦγε πόνους καὶ κινδύνους, εἰ ὡς ἀληθῶς εὐδαιμονεῖν ἐθέλεις".

III

"Εἰ δὲ μανθάνειν ἐπιθυμῆς, τίς ἐγὼ εἰμι, ἐγὼ σοι φράσω. Ἄρετή ἐστὶ τὸ ἐμὸν ὄνομα· σύνειμι δὲ τοῖς ἀγαθοῖς ἀνθρώποις· ἔργον δὲ καλὸν ἀνθρώπινον χωρὶς ἐμοῦ οὐ γίγνεται. Τιμῶμαι δὲ μάλιστα καὶ παρὰ ἀνθρώποις, ἀγαθὴ καὶ βεβαία σύμμαχος οὖσα αὐτοῖς καὶ τῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ τῶν ἐν πολέμῳ ἔργων. Πάντες δὲ δι' ἐμὲ φίλοι γίνονται ἀλλήλοις. Μετὰ δὲ τὸν θάνατον οὐ μετὰ λήθης ἄτιμοί εἰσιν, ἀλλὰ μετὰ μνήμης τὸν ἀεὶ χρόνον θάλλουσιν". Καὶ ὁ Ἡρακλῆς ἀκούσας ταῦτα οὐκ ὤκνει τῇ Ἄρετῇ ἔπεσθαι.

Ἄρκτος, Μῦθος Αἰσώπειος.

Ἄρκτος ἔλεγεν, ὅτι φιλανθρωπότατός ἐστι πάντων τῶν ζῴων· νεκρούς γὰρ οὐκ ἐσθίει. Ἡ δ' ἀλώπηξ ἀκούσασα ἔλεξεν· "Εἶθε τοὺς νεκρούς ἦσθιες καὶ οὐ τοὺς ζῶντας.

Coniunctivus, optativus et imperativus aoristi I activi.

Verba pura et muta.

1. Τιμᾶτε τὸν ἄνδρα, ὃν ἂν τιμήσῃ ἢ πόλις. 2. Μὴ πράξῃτε μηδὲν αἰσχρόν· εἰ γὰρ αἰσχρόν τι πράξετε, καταφρονήσουσιν ὑμῶν οἱ ἄνθρωποι. 3. Νίκησον τὴν ὀργήν. 4. Βοηθήσατε τοῖς φίλοις. 5. Εἶθε παύσειάς ποτε τὴν σὴν ὀργήν. 6. Κρέων ἐπέταξε τοῖς θεράπουσι τὸ Πολυνείκους σῶμα φυλάξαι, ἵνα μηδεὶς θάψῃεν· Ἀντιγόνη δέ, ἡ τοῦ Πολυνείκους ἀδελφή, κρύφα αὐτὸ κλέψασα ἔθαψεν. 7. Τὸν ἄφρονα οὐκ ἂν πείσαις. 8. Οἱ μὲν πολῖται φυλαξάντων τὴν πόλιν, οἱ

δὲ στρατιῶται διωξάντων τοὺς πολεμίους. 9. Τίς ἂν τῶν ἀνθρώπων πλούσιον Κροῖσον νομίσει εὐδαίμονα; 10. Τίς ἂν πιστεύσειέ σοι τοιαῦτα λαλούσῃ; 11. Πράξον τὰ σαυτοῦ καὶ τὰ τῶν ἄλλων φρόνει.

Coniunctivus, optativus et imperativus aoristi medii.

Verba pura et muta.

1. Οὐ παύσομαι οὐδέποτε σπουδαίως μανθάνων· ἐὰν γὰρ παύσωμαι, ἐμαυτὸν βλάψω. 2. Σὺ μὲν, ὦ φίλε, μὴ περὶ πλείστου τὰ χρήματα ποιοῦ· κτησάμενος γὰρ τάχ' ἂν κακῶς χρήσαιο αὐτοῖς. 3. Καλόν τι ἔργον διαπράξασθαι βουλόμενοι βουλευσόμεθα πρὸ τοῦ ἔργου. 4. Εἶθε μήποτε, ὦ νεανία, κακοῦ ἔργου ἄψαισθε. 5. Εὐκλείδης ἀκούσας τοῦ ἀδελφοῦ λέγοντος· "Ἀποθνήσκοιμι ἂν, εἰ μὴ σε τιμωρησαίμην", "Ἐγὼ δέ", ἔφη, "εἰ μὴ σε

φιλεῖν ἐμὲ πείσαιμι". 6. Οἱ τοῦ Κλεάρχου στρατιῶται πολλὰ χρήματα κτήσεσθαι ἤλιζον, εἰ στρατεύσαιντο ἐπὶ τὴν Ἀσίαν. 7. Λόγισαι, πρὶν ἀποκρίνεσθαι. 8. Πρὸ τῆς μάχης οἱ μὲν στρατηγοὶ συμβουλευσάσθων, οἱ δὲ στρατιῶται παρασκευασάσθων. 9. Πῶς ἂν μεθύων ἀνὴρ χρηστόν τι βουλευσαιο;

Βάτραχοι αἰτοῦντες βασιλέα.

Βάτραχοι λυπούμενοι ἐπὶ τῇ αὐτῶν ἀναρχίᾳ ἰκέτευον τὸν Δία, ὅπως αὐτοῖς βασιλέα πέμψειεν. Ὁ δὲ χαρισάμενος αὐτοῖς ξύλον εἰς τὴν λίμνην ἔρριπεν. Καὶ οἱ βάτραχοι τὸ μὲν πρῶτον δεινῷ φόβῳ κατεχόμενοι οὐκ ἐτόλμησαν τῷ βασιλεῖ πλησιάσαι· ὕστερον δέ, ὡς ἀκίνητον ὀρώσι τὸ ξύλον, τοσοῦτον κατεφρόνησαν αὐτοῦ, ὥστε ἐπέβαινον καὶ ἐπεκαθέζοντο αὐτῷ. Εἷς δὲ τις αὐτῶν σύλλογον ποιησάμενος ἔλεξεν ὧδε· Ἐγώ γε, ὦ φίλοι, τὸν τοιοῦτον ἀνάξιον ἂν νομίσαιμι ἡμῶν ἄρχειν· εἰ γὰρ τῷ τοιούτῳ δουλεύοισαμεν, μεγάλην αἰσχύνην περιάψοισαμεν ἂν τῇ πόλει. Πέμψομεν οὖν πρέσβεις παρὰ τὸν

- 46 -

Δία, ἵν' ἡμῖν τὸν ἄρχοντα μεταλλάξῃ. Καὶ οὕτως ἐποίησαν. Τότε δὲ Ζεὺς ἀγανακτήσας κατ' αὐτῶν, ὕδραν αὐτοῖς ἔπεπεμψεν, ὑφ' ἧς συλλαμβανόμενοι κατησθίοντο.

Περὶ Ὀδυσσέως.

Ἀνδρείως μὲν Ὀδυσσεὺς ὁ Ἰθακήσιος ἐν τῷ πολέμῳ ἐμάχετο, σοφῶς δ' ἐν ταῖς ἀγοραῖς συνεβούλευε τοῖς πολίταις. Θαυμάσιον ἔργον τῆς σοφίας αὐτοῦ ἦν ὁ ξύλινος ἵππος. Οὗτος δὲ ὁ ἵππος μεστὸς ἦν ὀπιλιῶν, καὶ οὗτοι, ὅτε τὸ θηρίον νύκτωρ ἦν τῇ Τροίᾳ, τοῦτο λάθρα ἀνοίγουσι καὶ ἄρχονται ἀποκτείνειν τε καὶ κάειν.

Μετὰ δὲ τὴν Τροίας ἀπώλειαν ὁ Ὀδυσσεὺς οὐδὲν ἄλλο ἤθελεν ἢ ἤκειν οἴκαδε· ἀλλ' ἐν τῇ θαλάττῃ κακῶς ἔπραττεν. Παρῆν μὲν αὐτῷ ἀπὸ τῆς Τροίας ἐπανερχομένῳ ἡ Ἀθηνᾶ. Αὕτη γὰρ ἡ θεὰ τούτῳ τῷ δολερῷ ἀνθρώπῳ ἐχαρίζετο ἐκ τῆς ἀρχῆς τῆς τούτου τοῦ πολέμου. Ἀλλ' ὠργίζετο αὐτῷ δεινῶς ὁ Ποσειδῶν διὰ τὸν υἱὸν Πολύφημον. Ἐπεὶ γὰρ οἱ Ἰθακήσιοι ἤκουσι πρὸς τὴν τῶν μονοφθάλμων νῆσον, Ὀδυσσεὺς τὸν τοῦ Πολυφήμου ὀφθαλμὸν δολερῶς ἐκκάει. Ἐν δὲ ἄλλαις νήσοις νύμφαι ἐβιότευον – ἐν ταύταις ἦσαν ἡ Κίρκη καὶ ἡ Καλυψώ – καὶ ἔμενεν ὁ Ὀδυσσεὺς μακρὸν χρόνον παρ' αὐταῖς. Ἀλλ' ἐν τούτῳ τῷ χρόνῳ τὰ πλοῖα καὶ οἱ ἑταῖροι ὄλως διεφθείροντο.

Ὀδυσσεὺς δὲ αὐτὸς καίπερ ἀγρίοις ἀνέμοις πληττόμενος εἰς τὴν Σχερίαν σφάζεται καὶ φίλως ξενίζεται ὑπὸ τῶν ἐνοίκων. Οἱ δὲ αὐτοὶ τάχα εἰς τὴν Ἰθάκην αὐτὸν ἄγουσιν.

Futurum activi et medii. Verba liquida.

1. Ἐὰν μὴ φυλάττης τὰ μικρὰ, ἀποβαλεῖς τὰ μείζονα. 2. Οἱ ἀνδρεῖοι στρατιῶται οὐ λείψουσι τὴν τάξιν, ἀλλὰ μενοῦσιν, οὐδ' ἂν

- 47 -

ἕκαστον ὁ ἄρχων τάξει. 3. Λέγοντός τινος, ὅτι πολλοί εἰσιν οἱ πολέμιοι, Σπαρτιάτης τις "Καλὸν γε, ἔφη, πλείους γὰρ ἀποκτενοῦμεν". 4. Οἱ Ἀθηναῖοι ἐν Μαραθῶνι νικήσαντες ἄγγελον ἔπεμψαν εἰς τὰς Ἀθήνας ἀγγελοῦντα τὴν νίκην. 5. Ἐρώτα, ὅτι ἂν βούλη, ἀποκρινοῦμαί σοι. 6. Ὁ σπουδαῖος μαθητὴς αἰεὶ καλῶς ἀποκρινεῖται ἐρωτώμενος ὑπὸ τοῦ διδασκάλου. 7. Ὅταν τὸν σίτον θερίσητε, βοηθοὺς ὑμῖν ἀποστελοῦμεν. 8. Ἄνευ ὁμονοίας μὴ ἐλπίζετε, ὦ πολῖται, ἀμυνεῖσθαι τοὺς πολεμίους. 9. Ἀεὶ λέγων τάληθές οὐ σφαλῆ ποτε.

Aoristus I activi et medii. Verba liquida.

1. Ἀχιλλεὺς πολλοὺς Τρῶας ἀπέκτεινε τιμωρούμενος ὑπὲρ τοῦ φίλου. 2. Μὴ χαλεπαίνης τῷ δικαστῇ δικαίως κρίναντι· τοῦ γὰρ δικαστοῦ ἐστὶ δικαίως κρίνειν. 3. Οὐ ράδιόν ἐστι διακρίναι τὸν κόλακα καὶ τὸν φίλον. 4. Ἀλέξανδρος ἀποθνήσκων οὐκ ἀπεφήνατο, ᾧτινι καταλείποι τὴν ἀρχήν· διενείμαντο οὖν τὴν ἀρχήν οἱ στρατηγοὶ αὐτοῦ. 5. Ἀπόφηναι, ὦ φίλε, μετὰ παρρησίας τὴν γνώμην, ἦντινα ἔχεις. 6. Μίλων ὁ ἀθλητὴς ταῦρον ἀράμενος ἐν Ὀλυμπίᾳ ἔφερε διὰ μέσου τοῦ σταδίου. 7. Τὸ ἔργον, ὃ οὐπω ἐπεράναμεν, ὡς τάχιστα περανοῦμεν. 8. Μενοῦμεν, ἕως ἂν τὸ ἔργον περάνητε. 9. Ἄγγειλον εὐθύς, πόσων ἂν χρημάτων δέη.

Περὶ Βελλεροφόντου.

I

Βελλεροφόντης, τῆς Κορίνθου βασιλέως υἱός, ἄκων ἀποκτείνας τὸν ἀδελφὸν φεύγει ἐκ τῆς πατρίδος. Ἐπεὶ δ' ἦκε πρὸς Προῖτον, τῆς Τίρυνθος βασιλέα, φίλον ὄντα πατρῶον, δεῖται αὐτοῦ καθῆραι αὐτὸν τοῦ φόνου. Προῖτος οὖν ἐκάθηρεν αὐτόν, καθήρας δ' ἔλεξεν· "Ἄνδρὸς φίλου παῖς ὢν ἦκεις παρ' ἐμέ· μείνον οὖν παρ' ἐμοί, εἰ βούλει, οὐδενὸς δὲ χρήματος ἀπορήσεις". Καὶ ὁ Βελλεροφόντης ἔμεινε παρὰ τῷ Προίτῳ.

- 48 -

Μετὰ δ' ὀλίγον χρόνον διαβάλλεται τῷ βασιλεῖ, ὡς ἐπιβουλεύει αὐτῷ. Ὁ οὖν Προῖτος ἀπιστῶν μὲν τῷ ξένῳ, αἰδούμενος δ' ἀποκτεῖναι, πρὸς Ἰοβάτην, τῶν Λυκίων βασιλέα, ἀπέστειλεν αὐτὸν ἐπιστολὴν ἐγχειρίσαι κελεύσας· ἐν τῇ ἐπιστολῇ ἔγραψε τῷ Ἰοβάτῃ τὸν νεανίαν διαφθεῖραι.

II

Κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον διέφθειρε τὴν τῶν Λυκίων χώραν ἢ Χίμαιρα, δεινὸν θηρίον, σῶμα μὲν λέοντος, οὐρὰν δὲ δράκοντος, κεφαλὴν δ' αἰγὸς ἔχουσα, ἐκ δὲ τοῦ στόματος πῦρ ἀναπνέουσα. Ταύτην οὖν τὴν Χίμαιραν ὁ Ἰοβάτης ἀποκτεῖναι ἐπέταξε τῷ Βελλεροφόντῃ, διαφθερεῖν ἐλπίζων τούτῳ τῷ τρόπῳ τὸν ξένον. Ὁ δὲ Βελλεροφόντης τὰς χεῖρας εἰς τὸν οὐρανὸν ἄρας ἤϋχετο τῇ Ἀθήνῃ· ἡ δὲ θεὰ ἔπεμψεν αὐτῷ τὸν Πήγασον, πτηνὸν ἵππον, ἐφ' ὃν ἀναπηδήσας ὁ Βελλεροφόντης αἴρεται εἰς ὕψος καὶ κατατοξεύει τὴν Χίμαιραν. Ἐπεὶ δὲ μετὰ ταῦτα ἄλλα πολλὰ καὶ λαμπρὰ ἔργα ἐπέρανε, ἃ αὐτῷ ὁ Ἰοβάτης ἐπέταξεν, μεγάλην δ' ἐκ τούτων ἐκτίσατο δόξαν, ὁ βασιλεὺς πρὸς αὐτὸν ἔλεξεν· "Ὅρῳ σε ἄνδρα μὲν ὄντα δεινὸν καὶ ἀγαθόν, μείνον οὖν παρ' ἐμοί, ἵνα τελευτήσαντος ποτ' ἐμοῦ τῶν Λυκίων ἄρχῃς.

Futurum atticum.

1. Μακαρίζω καὶ ἀεὶ μακαριῶ τοὺς ὑπὲρ τῆς πατρίδος τελευτήσαντας. 2. Πλούτιζε τοὺς φίλους· τοὺς γὰρ φίλους πλουτίζων σαυτὸν πλουτιεῖς. 3. Τὴν μὲν ὁμόνοιαν ἐν τῇ πόλει φυλάττοντες, τὰς δὲ στάσεις φεύγοντες τὴν πατρίδα ὠφελήσομεν καὶ ἡμῖν αὐτοῖς πολλὰ ἀγαθὰ ποριοῦμεν. 4. Ὁμολόγησαν οἱ πολέμιοι μὴ τειχιεῖν τὴν αὐτῶν πόλιν. 5. Οἱ Ἕλληνες τῷ Κύρῳ συστρατευόμενοι μεγάλην δόξαν καὶ μεγάλην λείαν κομειῖσθαι ἤλπιζον. 6. Ὅδε ἦν ὁ τῶν Ἀθήνησι δικαστῶν ὄρκος· Περὶ ὧν μὲν νόμοι εἰσι, ψηφιοῦμαι κατὰ τοὺς νόμους, περὶ δ' ὧν μὴ εἰσι, σὺν γνώμῃ δικαιοσύνη. 7. Ἐνόμισά σε ὀργιεῖσθαι. 8. Ἐλπίζω τὸν

- 49 -

ξένον ἡμῖν χαριεῖσθαι. 9. Ὁ Σόλων ἔλεγεν οὐδένα μακαριεῖν, πρὶν ἂν τὸν βίον τελευτήσῃ.

Aoristus II activi.

1. Οἱ Ἀθηναῖοι ἐξέβαλον Θεμιστοκλέα ἐκ τῆς χώρας, ὃ δ' ἔφυγε πρὸς βασιλέα. 2. Σόλων ἐπὶ σοφία καὶ ἀνδρεία μεγάλην δόξαν κατέλιπεν. 3. Φύσιν πονηρὰν μεταβαλεῖν οὐ ράδιόν ἐστιν. 4. Νιόβη μετὰ τὸν τῶν παιδῶν θάνατον τὰς Θήβας ἀπολιποῦσα πρὸς Τάνταλον τὸν πατέρα ἦκεν εἰς Σίπυλον. 5. Τὰ μὲν ἄλλα κακὰ ἐκφύγοις ἂν, τὸν δὲ θάνατον οὐκ ἔστιν ἐκφυγεῖν. 6. Φυλάττου, μὴ τῶν μεγάλων ὀρεγόμενος καὶ τὰ μικρὰ ἀποβάλλῃς. 7. Ὅτε Λεωνίδας μετὰ τῶν τριακοσίων ἐν ταῖς Θερμοπύλαις ἐτελεύτησεν, ὃ δὲ Ξέρξης εἰς τοὺς Φωκέας τὸ στράτευμα προῆγεν, οἱ Ἀθηναῖοι ἔλιπον τὴν πόλιν, γυναῖκας δὲ καὶ τέκνα ἤγαγον εἰς Σαλαμίνα. 8. Οὐδεὶς ἄλυπος τὸν βίον διήγαγεν. 9. Ἐν τῇ Θράκῃ Ξέρξης μέγαν ἀριθμὸν ἐποίησεν, ἵνα ἴδη, πόσοι στρατιῶται αὐτῷ εἶεν.

Aoristus II medii

1. Μιλτιάδης μόνος ἐνδόξων Ἀθηναίων κατέλιπετο υἱὸν ὅμοιον τῷ πατρὶ ἢ καὶ μείζων αὐτοῦ. 2. Οἱ πολέμιοι εἰσέβαλον εἰς τὴν χώραν· ποῖ νῦν τραπώμεθα, ποῖ καταφύγωμεν, ὦ φίλοι; 3. Οἱ Ἀθηναῖοι ἐν μικρῷ χρόνῳ τὴν πόλιν τείχει περιεβάλλοντο. 4. Ταχὺ πρὸς τὸ ἔργον τράπεσθε, ὦ νεανῖαι· οἱ γὰρ ταχὺ πρὸς τὸ ἔργον τρεπόμενοι ταχέως ἐξανύτουσιν αὐτό. 5. Εἴθε μήποτε εἰς φυγὴν τράποισθε, ὦ στρατιῶται· πολὺ γὰρ κάλλιον ἐν τῇ μάχῃ τελευτήσαι ἢ φυγεῖν. 6. Χρηστῷ ἀνδρὶ οὐκ ἔστι μείζων ἡδονὴ ἢ υἱὸν καταλιπέσθαι αὐτῷ ὅμοιον. 7. Οἱ Ἕλληνες εἰσηγάγοντο πολλοὺς θεοὺς ἐξ ἄλλοτρίων ἔθνων· ἢ δὲ τῶν Ῥωμαίων βουλή ἐκώλυσε θεοὺς ξένους εἰσάγεσθαι. 8. Οὐκ ἂν ποτε δίκαιος ἄδικος γένοιτο. 9. Κῦρος ὑπέσχετο οἴκαδε τοὺς φυγάδας καταγαγεῖν.

- 50 -

Λύκος καὶ οἶς.

Λύκος οἶν ἐδίωκεν· ἢ δ' εἰς ἱερόν τι κατέφυγεν. Ὁ δὲ λύκος κατεσθίειν αὐτὴν βουλόμενος ἔλεξε τάδε. "Ἐγὼ μὲν συμβουλεύω σοὶ τὸ ἱερόν ἀπολιπεῖν καὶ φυγεῖν· ἐὰν γὰρ μὴ φύγῃς, φοβοῦμαι, μὴ ὁ ἱερεὺς σε πρὸς τὸν βωμὸν ἀγάγῃ καὶ ἀποσφάξῃ. Ἀλλ' ὡς τάχιστα τραποῦ

καὶ φύγε· ὀρώ γὰρ ἤδη τὸν ἱερέα προσερχόμενον". Ἡ δ' οἷς πρὸς ταῦτα· " Ἄλλ' οὐ πείσεις με, ὦ κακοῦργε", ἔφη, "ἐνθένδε φυγεῖν καὶ ἄλλοσέ ποι τραπέσθαι· εἰ γὰρ τοῦτον τὸν τόπον, ὅς μοι ἀσφάλειαν παρέχει, ἀπολίπομι, οὐκ ἂν ἐκφύγοιμι τὸν θάνατον· οὐ γὰρ ἄγνοῶ, ὅτι εὐθὺς διασπάσεις με". Ὁ μὲν οὖν λύκος μετὰ λύπης πάλιν ἐτράπετο εἰς ὕλην, τὴν δ' οἶν ὁ ἱερεὺς εἰς ἀγέλην κατήγαγεν.

Indicativus aoristi I passivi.

1. Χάριν μεγάλην ἔχω τοῖς τε γονεῦσι καὶ τοῖς διδασκάλοις, ὅτι καλῶς ὑπ' αὐτῶν ἐπαιδεύθην. 2. Κῦρος ὑπὸ τοῦ πατρὸς κατεπέμφθη σατράπης τῆς Λυδίας καὶ τῆς Φρυγίας καὶ τῆς Καππαδοκίας. 3. Ξενοφῶν θαυμάζει, τίνι τρόπῳ ἐπεισθῆσαν οἱ Ἴ�θηναῖοι Σωκράτη ἄξιον εἶναι θανάτου. 4. Χάριν ἔχωμεν τοῖς φίλοις· ἐκ δεινῶν γὰρ κινδύνων ἐσώθημεν ὑπ' αὐτῶν. 5. Ἄνταλκίδας ὁ Λακεδαιμόνιος Ἀθηναίου τινὸς λέγοντος· "Ἕμεῖς ἀπὸ τοῦ Κηφισοῦ πολλάκις ὑφ' ἡμῶν ἐδιώχθητε", "Ἕμεῖς δέ, ἔφη, " οὐποτε ἀπὸ τοῦ Εὐρώτου. 6. Ἐπεὶ τῷ στρατηγῷ ἢ τῶν πολεμίων φυγὴ ἠγγέλθη, ἰπέας ἔπεμψε διώξοντας αὐτούς. 7. Ἡ Ἀττικὴ χώρα Ἀθηνας ἐκρίθη ὑπὸ τῶν θεῶν, ὅτι πρῶτον τὴν ἐλάαν ἐν αὐτῇ ἐφύτευσεν. 8. Πυθαγόρας ἐρωτηθεὶς, τί ἐστὶ φίλος· "Ἄλλος ἐγώ", ἔφη.

- 51 -

Coniunctivus, optativus, imperativus, infinitivus et participium aoristi I passivi.

1. Ἄνευ ὁμονοίας οὐτ' ἂν πόλις καλῶς πολιτευθεῖη, οὐτ' ἂν οἶκος εὖ οἰκηθεῖη. 2. Ἀνάχαρσις ὁ Σκύθης ἐρωτηθεὶς ὑπὸ τινος, τί ἐστὶ πολέμιον ἀνθρώποις· "Αὐτοί", ἔλεξεν "ἑαυτοῖς". 3. Τὸ πραχθὲν οὐκ ἂν κωλύσαις. 4. Ῥώμη ὑπὸ Ῥωμύλου καὶ Ῥέμου κτισθῆναι λέγεται. 5. Ἐὰν μὲν δίκαια πράττης, μηδὲν φοβηθῆς. 6. Πόνου μεταλλαχθέντος οἱ πόνοι γλυκεῖς. 6. Τίς οὐκ ἂν αἰσχυνηθεῖ βλάπτειν τὸν εὐεργέτην; 7. Τὰ Θεμιστοκλέους ὅστ' ἀ λέγεται κομισθῆναι ἐκ τῆς Ἀσίας κρύφα εἰς Ἀθήνας. 8. Ἐταῖρον ἀτυχοῦντα ἢ ἀποροῦντα λιπῶν οὐκ ἂν ὀνομασθεῖς πιστὸς φίλος. 9. Τῶν στρατιωτῶν ἐστὶ πεισθῆναι· ὅπου ἂν τις ταχθῆ, ἐκεῖ ἀνδρείως ποιησάτω τὰ δέοντα. 10. Δουλωθῆναι τοῖς Ἑλλησιν αἴσχιστον ἦν. 11. Πειράθητι, ὦ παῖ, μιμεῖσθαι τοὺς τοῦ σεαυτοῦ δήμου ἀρίστους. 12. Τῶν παλαιῶν φιλοσόφων οἱ μὲν ἔλεγον, ὅτι πάντα κινεῖται, οἱ δέ, ὅτι οὐδὲν ἂν ποτε κινήθῃ.

Futurum I passivi.

1. Πόλις ἄνευ νόμων ἐν βραχεῖ χρόνῳ καταλυθήσεται. 2. Ὁ μέλλεις πράττειν, μὴ πρόλεγε· ἀτυχῆσας γὰρ γελασθήσῃ. 3. Ὅς ἂν τὴν πατρίδα καὶ τοὺς πολίτας σώσῃ, ὑφ' ἀπάντων θαυμασθήσεται καὶ ὑμνηθήσεται. 4. Λυπῶν καὶ φροντίδων οἱ ἄνθρωποι οὐποτ' ἀπαλλαχθήσονται. 5. Τειρεσίας ὁ μάντις Ὀδυσσεῖ ἐμαντεύσατο, ὅτι μόνος ἐπ' ἄλλοτρίας νεῶς κομισθήσοιτο εἰς τὴν πατρίδα. 6. Πύρρος ἠλπίζε τοὺς Ῥωμαίους ἀπείρους ὄντας τῶν ἐλεφάντων φοβηθήσεσθαι καὶ ταραχθήσεσθαι ἐν τῇ μάχῃ. 7. Ὅταν κακῶς πράξῃς, ὑπὸ πολλῶν φίλων ἀπολειφθήσῃ. 8. Κακοῖς

όμιλών αὐτὸς κακὸς νομισθήσῃ. 9. Ξέρξης ἤλπιζε τὴν Ἑλλάδα ἐν βραχεῖ χρόνῳ δουλωθήσεσθαι. 10. Θεμιστοκλῆς ἐνόμισεν, ὅτι ἡ Ἑλλάς μετ' ὀλίγον χρόνον ἐλευθερωθήσοιτο.

- 52 -

Θεμιστοκλῆς παρ' Ἀρταξέρξει.

Θεμιστοκλῆς ἀτιμασθεὶς ὑπὸ τῶν Ἀθηναίων καὶ διωχθεὶς ὑπὸ τῶν ἐναντίων τέλος ἔφυγε πρὸς Ἀρταξέρξην, τὸν Ξέρξου υἱόν. Ἐρωτηθεὶς οὖν ὑπὸ τῶν ὑπηρετῶν, τίς εἶη καὶ τί βουλόμενος ἀφίκοιτο, ἔλεγεν, ὅτι ἦκοι ὡς βασιλεῖ διαλεξόμενος περὶ μεγάλων πραγμάτων. Τὸ δὲ αὐτοῦ ὄνομα ἔφη οὐδένα πρότερον βασιλέως ἀκούσεσθαι. Ἐπεὶ οὖν εἰσήχθη πρὸς Ἀρταξέρξην καὶ αὐτῷ διελέχθη, βασιλεὺς αὐτῷ βασιλικῶς ἐχρήσατο. Οἱ δὲ βασιλέως φίλοι μαθόντες τὸ ὄνομα τοῦ ξένου ὠργίσθησαν καὶ εἰς αὐτῶν εἶπεν· "ἜΩ δράκον ποικίλει, ὁ βασιλέως δαίμων σε δεῦρο ἤγαγεν". Βασιλεὺς δὲ ἐμακάριζεν ἑαυτόν, ὅτι συμμάχου οὕτω δυνατοῦ ἐκράτησε, καὶ ἔθυσσε τοῖς θεοῖς καὶ τρεῖς τῆς νυκτὸς ἐν ὑπνῷ λέγεται βοῆσαι· "Ἔχω Θεμιστοκλέα τὸν Ἀθηναῖον". Ἐπέστησε δὲ ἐκεῖνον τρισὶ πόλεσιν· οὗτος δὲ ὄκει πολλὰ ἔτη ἐν τῇ Μαγνησίᾳ, ὑπὸ βασιλέως τετιμημένος.

Περὶ τῶν Πεισιστρατιδῶν.

I. Μετὰ τὸν τοῦ Περιστράτου θάνατον ἦρχον ἐν Ἀθήναις οἱ υἱεῖς αὐτοῦ Ἰππίας καὶ Ἴππαρχος. Ἐπεὶ δ' ὁ Ἴππαρχος ὑπὸ τῶν πολιτῶν διὰ ὕβριν τινὰ ἐφονεύθη, ὁ Ἰππίας φοβηθεὶς, μὴ καὶ αὐτὸς φονευθεῖ ἢ φυγαδευθεῖ, τοὺς μὲν τῶν πολιτῶν ἀπεστέρησε τὸν βίον, τοὺς δ' ἐξέβαλεν. Οὕτως ἡ τυραννὶς ἤδη πάλαι μισεθεῖσα ἔτι μᾶλλον ἐμισήθη. Ἀπορούντων δὲ τῶν Ἀθηναίων, ᾧτινι τρόπῳ ἐλευθερώσαιεν ἂν τῶν τυράννων τὴν πόλιν, ἐκέλευσεν ἡ Πυθία τοὺς Λακεδαιμονίους βοηθῆσαι τοῖς Ἀθηναίοις· ἀνεπίεστη δὲ μεγάλοις καὶ τιμίαις δώροις τῶν Ἀλκμαιονιδῶν, οἳ ποτε ὑπὸ Πεισιστράτου ἐκ τῶν Ἀθήνων ἐξεβλήθησαν, νῦν δὲ παντὶ τρόπῳ ἐμηχανῶντο, ὅπως αἱ Ἀθηναὶ τῆς τυραννίδος ἀπαλλαγθήσοιτο.

- 53 -

II. Οἱ οὖν Λακεδαιμόνιοι, καίπερ ξένοι ὄντες τῶν Πεισιστρατιδῶν, πρῶτον μὲν Ἀγχιμόλιον, ἄνδρα εὐδόκιμον, μετὰ στρατοῦ πολλοῦ ἔπεσαν. Ἐπεὶ δ' οὗτος ὑπὸ τῶν Θετταλῶν ἐνίκηθη, οἱ τῷ τυράννῳ ἐβοήθησαν, Κλεομένης ὁ βασιλεὺς μετὰ μείζονος στρατοῦ εἰς τὴν Ἀττικὴν ἐπέμφθη, ὑφ' οὗ οἱ μὲν Θετταλοὶ ἐνίκηθησαν, ὁ δ' Ἰππίας ἐν τῇ ἀκροπόλει κατειρχθεὶς ἐπολιορκήθη. Φοβούμενος οὖν ὁ τύραννος περὶ τῶν ἑαυτοῦ παίδων κρύφα ἐξέπεμψεν αὐτοὺς ἔξω τῆς χώρας, ἵνα εἰς τὴν Ἀσίαν σωθεῖεν· οὗτοι δ' ἀλίσκονται ὑπὸ τῶν Λακεδαιμονίων. Τότε δ' ὁ τύραννος σπονδὰ ἐποίησατο πρὸς τοὺς πολιορκοῦντας, ἵνα οἱ παῖδες ἀπολυθεῖεν· ἐκ δὲ τῶν σπονδῶν ἠναγκάσθη τὴν Ἀττικὴν καταλιπεῖν. Οὕτως ἠλευθερώθησαν τῆς τυραννίδος οἱ Ἀθηναῖοι.

Aoristus II et futurum II passivi.

1. Ἀλέξανδρος ἄριστος μὲν στρατηγός, οὐκ ἄριστος δ' ἄνθρωπος ἐφάνη. 2. Ἀχιλλεὺς καὶ Πάτροκλος ἐκ παίδων φίλοι ἦσαν· ὁμοῦ γὰρ ἐτρέφησαν καὶ ἐπαιδεύθησαν. 3. Ἐν τῇ περὶ Σαλαμῖνα ναυμαχίᾳ πολλὰ τῶν Περσῶν νῆες ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων διεφθάρησαν. 4. Δημοσθένης πρὸς Φωκίωνα λέξαντος· "Ἀποκτενοῦσί σε οἱ Ἀθηναῖοι, ἐὰν μανῶσιν", "Ἐμὲ μὲν", ἔφη, "ἐὰν μανῶσι, σὲ δέ, ἐὰν σωφρονῶσιν". 5. Αἰσχυρθεῖν ἄν, εἰ τῆς ἐμαυτοῦ δόξης μᾶλλον φροντίζων φανείην ἢ τῆς κοινῆς σωτηρίας. 6. Οἱ μὲν τῆς πατρίδος εὐεργέται τιμηθέντων, οἱ δὲ προδότηι ἀποσφαγέντων. 7. Ὁ γὰρ σοφίας καρπὸς οὐ φθαρήσεται. 8. Πλάτων ἐτάφη ἐν τῇ Ἀκαδημίᾳ.

Ὅδοιπόροι καὶ ἄρκτος.

Δύο φίλοι τὴν αὐτὴν ὁδὸν ἐπορεύοντο. Ἄρκτου δ' αὐτοῖς ἐπιφανείσης ὑπερεξεπλάγησαν· ἐνόμιζον γὰρ αὐτίκα ὑπ' αὐτῆς διαφθαρήσεσθαι. Ὁ μὲν οὖν ἕτερος ἐπὶ δένδρον ἀνέφυγεν, ὁ δ' ἕτερος,

- 54 -

μάτην δεηθεὶς ἐκείνου βοηθῆσαι αὐτῷ, ἔρριψεν ἑαυτὸν χαμᾶζε προσποιούμενος τοῦ βίου ἀπαλλαγῆναι· ἤκουσε γὰρ ποτε νεκροῦ μὴ ἄπτεσθαι τοῦτο τὸ ζῶον. Ἡ μὲν οὖν ἄρκτος τῆς κεφαλῆς καὶ τῶν ὠτων αὐτοῦ ὠσφραίνετο, ἔπειτα δὲ στραφεῖσα ἀπηλλάγη. Ἀπαλλαγείσης δ' αὐτῆς ὁ ἕτερος ἀπὸ δένδρου καταβαίνων ἠρώτησεν· "Τί δὲ σοὶ πρὸς τὸ οὖς ἔλεγεν ἡ ἄρκτος;" Ὁ δ' ἀπεκρίνατο· "Συμβούλευσέ μοι μὴ πιστεύειν φίλοις, οἱ τοὺς ἐταίρους ἐν κινδύνοις κατέλιπον".

Indicativus perfecti activi. Verba pura, muta et liquida.

I. Φωκίων γέρον ὦν ἔλεξεν· "Πολλὰ συμβεβούλευκα τοῖς Ἀθηναίοις καὶ προσήκον, ἀλλ' οὐ πεπιστεύκασι τοῖς ἐμοῖς λόγοις". 2. Πολέμου καταλυθέντος ὁ στρατηγὸς ἔλεξε πρὸς τοὺς συμμάχους· "Ἄνδρες σύμμαχοι, συνεστρατεύκατε ἡμῖν, πολλοὺς δὲ κινδύνους κεκινδυνεύκατε μεθ' ἡμῶν, ἀνδρείως μαχόμενοι περὶ τῆς κοινῆς σωτηρίας καὶ ἐλευθερίας· νῦν οὖν, ἐπεὶ νενικήκαμεν τοὺς πολεμίους, εἰς ἀεὶ φίλοι μένωμεν ἀλλήλοις". 3. Ἐπὶ τοῖς ἔπεσι τεθαυμάκαμεν μάλιστα τὸν Ὅμηρον, ἐπὶ δὲ τῇ τραγωδίᾳ τὸν Σοφοκλέα. 4. Ἀρτάβανος συνεβούλευε Ξέρξῃ μὴ στρατεύεσθαι ἐπὶ τοὺς Ἕλληνας, ἀλλ' οὐ πέπεικεν αὐτόν. 5. Τὴν πόλιν, ἐν ἣ ἂν πολίται τοῖς νόμοις μὴ πείθωνται, ἀθλιωτάτην εἶναι κεκρίκαμεν. 6. Ἀγησίλαος ὁ βασιλεὺς ἀποθνήσκων τοὺς φίλους ἐκέλευσεν εἰκόνα ἑαυτοῦ μὴ ποιῆσαι. "Ἐὰν γὰρ καλὸν τί πεποιήκα", ἔφη, "τοῦτό μοι μνημεῖόν ἐστιν· εἰ δὲ μηδέν, οὐδὲ πάντες οἱ ἀνδριάντες.

Coniunctivus, optativus, imperativus, infinitivus et participium perfecti activi. Plusquamperfectum activi.

1. Ἡ Σφιγξ ἀπέκτεινεν ἕκαστον, ὃς μὴ λελύκοι τὸ αἶνιγμα τὸ ὑπ' αὐτῆς προβληθέν. 2. Ὅμηρος τὴν Ἑλλάδα τοῖς ἑαυτοῦ ἔπεσι πεπαιδευκέναι λέγεται. 3. Μήδεια τὰ τοῦ Ἰάσονος τέκνα πεφονευκυῖα ἔφυγεν εἰς Ἀθήνας. 4. Θαυμάζομεν ἔτι καὶ νῦν τὰ λαμπρὰ ἰδρύματα, οἷς ποτε Περικλῆς τὰς Ἀθήνας ἐκεκοσμήκει. 5. Οἱ Ἀθηναῖοι ἀπέκτειναν τοὺς πρέσβεις, οὓς Ξέρξης εἰς τὴν Ἑλλάδα ἀπεστάλκει γῆν καὶ ὕδωρ αἰτήσοντας. 6. Ὁ ναύτης ὁ τὴν ναῦν εὖ παρεσκευακῶς οὐ φοβεῖται τὸν χειμῶνα. 7. ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, πολλάκις τοὺς ἄλλους Ἑλλήνας ἐν τοῖς κινδύνοις σεσώκατε. 8. ὦ Ἄρα πέπεικά σε τοιαῦτα λέγων. 9. Νέος πεφυκῶς πολλὰ χρηστὰ μάθανε.

Perfectum II et plusquamperfectum II activi.

1. Δαίδαλος ὁ ἀρχιτέχτων ἐξ Ἀθηνῶν εἰς Κρήτην πεφευγέναι, ἐκεῖ δὲ τὸν λαβύρινθον κατασκευακέναι λέγεται. 2. Σοφοκλῆς, ὡς λέγουσι, πλέω ἢ ἑκατὸν δράματα ἐγεγράφει. 3. Κροῖσος εἰς Δελφοὺς πρέσβεις ἐπεπόμφει περὶ τῆς στρατείας μαντευσομένους· πεποιθῶς δὲ τῷ τοῦ Ἀπόλλωνος χρησμῷ ἐπὶ τὸν Κῦρον ἐστρατεύσατο. 4. Οἱ Ἀθηναῖοι τῇ τοῦ Θεμιστοκλέους βουλῇ πεποιθότες τὴν πόλιν κατελελοίπεσαν καὶ εἰς τὰς ναῦς ἀπεπεφεύγεσαν. 5. Πλούτῳ πεποιθῶς ἄδικα μὴ πειρῶ ποιεῖν. 6. Ὁ δημιουργὸς ἤσθη τὸ ἔργον καλῶς πεπραχῶς. 7. Θεμιστοκλῆς ἠτιμάσθη ὡς βεβλαφῶς τὸ ἄστν. 8. Τοὺς πρώτους νόμους τοῖς Ἀθηναίοις γεγραμέναι λέγεται ὁ Δράκων. 9. ὦ Ἀθηναῖοι, ἀπεκτόνατε Σωκράτη, ἄνδρα σοφόν.

Indicativus perfecti medii et passivi.

1. Χάριν ἔχωμεν τοῖς τε γονεῦσι καὶ τοῖς διδασκάλοις, εἰ καλῶς πεπαιδευόμεθα. 2. Χαίρετε, ὦ πολῖται, νενίκηνται οἱ πολέμιοι, ὁ δὲ πόλεμος πέπανται. 3. Ἡ σοφία ἄριστον κτῆμα κέκριται ὑπὸ πάντων τῶν σωφρόνων. 4. Μαχώμεθα γενναίως ὑπὲρ τῆς χώρας, ἐν ἧ τεθράμμεθα. 5. Τῷ τοῦ Κύρου τάφῳ ὁ Καμβύσης ἐπιγράψαι ἐκέλευσε τάδε· "ὦ ἄνθρωπε, ἐγὼ Κῦρός εἰμι ὁ Καμβύσου· κέκτημαι τὴν ἀρχὴν Πέρσαις· βεβασίλευκα τῆς Ἀσίας· μὴ οὖν φθονήσης μοι τοῦ μνήματος". 6. ὦ Ἄρ' εὖ γέγραπται ἤδε ἢ ἐπιστολή; 7. Ἀεὶ ἢ ἐλευθερία ἄριστον κτῆμα κέκριται καὶ κριθήσεται. 8. Δικαίως ἡμῖν συμβεβούλευται τοῖς μεγάλοις Διονυσίοις παρεῖναι καὶ ἡμεῖς οὐκ ἐσφάλμεθα. Πολλὰ γὰρ καὶ θαυμάσια δράματα ἐν τῷ θεάτρῳ ἡμῖν ἐφάνθη. 9. Ποῦ κέκρυφθε; 10. Ὅδε ἢ πόλις ὑπὸ τῶν Ῥωμαίων ὄκισται.

Coniunctivus, optativus, imperativus, infinitivus et participium perfecti medii et passivi.

Plusquamperfectum medii et passivi.

1. Εἶ βεβούλευσο πρὸ τοῦ ἔργου. 2. Βουλευού βραδέως, διάπραττε δὲ ταχέως τὰ βεβουλευμένα. 3. Ξενοφῶν λέγει Κύρου τοῦ νεωτέρου μηδένα ὑπὸ πλειόνων πεφιληῆσθαι οὔθ' Ἑλλήνων οὔτε βαρβάρων. 4. Ῥόδον τὴν νῆσον τὸ παλαιὸν κεκρύφθαι λέγουσιν ὑπὸ τῆς θαλάττης. 5. Ἀλεξάνδρεια ἡ πόλις ἐν Αἰγύπτῳ ὑπ' Ἀλεξάνδρου ἐκτίσθαι λέγεται. 6. Σωκράτης πένης ἦν· ἐκέκτητο γὰρ οὐ πλέον ἢ μῶν ἀργυρίου. 7. Οἱ Ἀθηναῖοι μέγα στρατεύμα ἔχοντες ὠρμήθησαν εἰς Σικελίαν, ἡγεμῶν δὲ τοῦ στρατεύματος ἀπέσταλτο Ἀλκιβιάδης ὁ τοῦ Κλεινίου. 8. Οἱ τῶν Ῥωμαίων νόμοι ἐν δέκα σανίσι γεγραμμένοι ἦσαν. 9. Πάντα τὰ κεκαλυμμένα δηλωθήσεται. 10. Τὸ ἔργον ἤδη πεπράχθη. 11. Αἱ ἐπιστολαὶ γεγράφθων.

- 57 -

Περὶ Προμηθέως.

Προμηθεὺς οὐ μόνον τοὺς ἀνθρώπους ἐξ ὕδατος καὶ γῆς πλάσαι λέγεται, ἀλλὰ καὶ πολλῶν ἀγαθῶν αὐτοῖς αἴτιος πεφυκέναι. Τὸ γὰρ πῦρ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ κλέψας, ὃ ποτε Ζεὺς τοὺς ἀνθρώπους ἀφήρητο ὀργισθεῖς, αὐτοῖς πάλιν ἐκόμισεν. Ἐνταῦθα Ζεὺς ἔτι μᾶλλον θυμωθεὶς προσέταξεν Ἥφαιστῳ τὸν Προμηθεὰ πέτρα τινὶ τοῦ Καυκάσου ὄρους προσηλώσαι. Ὁ οὖν Ἥφαιστος συνεργοῖς χρησάμενος Κράτει καὶ Βίᾳ, τοῖς αὐτοῦ ὑπηρέταις, εὐθὺς διέπραξε τὰ προστεταγμένα. Τότε δὲ Προμητεὺς δεδεμένος καὶ ἐν τῇ πέτρᾳ ἐκτεταμένος δεινὰ ἔπασχεν· ἀετὸς γὰρ καθ' ἐκάστην ἡμέραν παραγιγνόμενος κατήσθιε τὸ ἦπαρ αὐτοῦ αὐξανόμενον διὰ νυκτός. Τέλος δὲ τῶν παθῶν ὑφ' Ἡρακλέους ἀπηλλάχθαι λέγεται, ὃς τὸν μὲν ἀετὸν κατετόξευσε, τὸν δὲ Προμηθεὰ τῶν δεσμῶν ἔλυσεν.

Futurum III passivi. Adiectiva verbalia.

1. Ἐὰν τοὺς πολίτας ἀμείνους ποιήσης, μέγιστος τῆς πόλεως εὐεργέτης ἀναγεγράψῃ. 2. Ἄεὶ σαφῶς ἄρξαι τοῦ ἔργου· καλῶς δὲ σοὶ πάντα πεπράξεται. 3. Τί ποιητέον, ὦ φίλοι; 4. Εἰ βούλει σοὶ τοὺς ἀνθρώπους εὐμενεῖς εἶναι, θεραπευτέον τοὺς ἀνθρώπους, εἰ δ' ὑπὸ τῶν φίλων ἀγαπᾶσθαι ἐθέλεις, εὐεργετητέον τοὺς φίλους. 5. Οὐδὲν ἄλλο χρὴ τοῖς νέοις μᾶλλον παραινεῖν ἢ τὸ πειστέον τοῖς νόμοις. 6. Εἰ βούλει εὐδαίμων εἶναι, σωφροσύνη μὲν σοὶ διωκτέα καὶ ἀσκητέα, ἀκολασία δὲ φευκτέα. 7. Πάντα τὰ τῶν ἀνθρώπων χρήματα φθαρτά, ἢ δ' ἀρετὴ ἀθάνατός ἐστιν. 8. Μετ' ὀργῆς τοῖς φρονίμοις πρακτέον οὐδέν.

Тексти для повторения

1. Δέαινα ὄνειδιζομένη ὑπὸ τῆς ἀλώπεκος ἐπὶ τῷ ἑνα μόνον τίκτειν· "Ἐνα", ἔφη, "ἀλλὰ λέοντα".

- 58 -

2. Δημῶναξ ὁ φιλόσοφος ἐρωτηθεὶς· "Ποῖα νομίζεις εἶναι τὰ ἐν "Αἰδου;", " ὅταν αὐτὸς" , ἔφη , "θεάσωμαι, ἐκεῖθὲν σοι ἀγγελῶ .

3. Ἄνταγόρας, ἐπεὶ ἀνεγίγνωσκε παρὰ Βοιωτοῖς τὸ τῆς Θηβαΐδος σύγγραμμα καὶ οὐδεὶς ἐκρότει, κλείσας τὸ βιβλίον, "Δικαίως", ἔφη, "καλεῖσθε Βοιωτοί· βοῶν γὰρ ὦτα ἔχετε".

4. Διογένης εἰς μικρόν τι πόλισμα ἐλθὼν καὶ ἰδὼν μεγάλας πύλας· "ᾠ πολῖται", ἔφη, κλείσατε τὰς πύλας, ἵνα μὴ τὸ πόλισμα ἐξέλθῃ.

5. Ἀθηναίου τινὸς εὐλογοῦντος ἄγαν τοὺς ἄνδρας τοὺς ἐν τῇ μάχῃ τετελευτηκότας, ἢ ἐγένετο πρὸς Λακεδαιμονίους, Ἀγησίλαος· "Ἀλλὰ πόσου ἐπαίνου", ἔφη, "ἀξίους ἠγήσῃ ἡμᾶς τοὺς ἐκείνους νενικηκότας;"

6. Σχολαστικός τις νοσοῦντα ἐπισκεπτόμενος ἠρώτα περὶ τῆς ὑγιείας· ὁ δὲ οὐκ ἐδύνατο ἀποκρίνασθαι. Ὀργισθεὶς οὖν εἶπεν· "Ἐλπίζω κάμῃ νοσήσειν καὶ ἐλθόντι σοι οὐκ ἀποκρινεῖσθαι".

7. Ξέρξου κελεύσαντος· "Πέμπσον τὰ ὄπλα", ὁ Λεονίδας ἀντεκέλευσεν· "Ἐλθὼν λαβέ".

8. Ἀριστοτέλης ἐρωτηθεὶς, τί τῶν ζῴων κάλλιστόν ἐστιν, ἔλεξεν· "Ἄνθρωπος".

9. Στρατόνικος ὁ κιθαριστὴς διδάσκων κιθαριστάς, ἐπειδὴ ἐν τῷ διδασκαλείῳ εἶχεν ἑννέα μὲν εἰκόνας τῶν Μουσῶν, τοῦ δ' Ἀπόλλωνος μίαν, μαθητὰς δὲ δύο, πυνθανομένου τινός, πόσους ἔχοι μαθητὰς, ἔφη· "Σὺν τοῖς θεοῖς δώδεκα".

- 59 -

10. Ἀριστοτέλης τῆς παιδείας μὲν ρίζας πικρὰς εἶναι ἔφη, τοὺς δὲ καρποὺς γλυκεῖς.

Κροῖσος καὶ Σόλων.

Ἐν τῇ Ἀσίᾳ Σόλων ὁ σοφὸς καὶ Κροῖσῳ ὁμιλῆσαι λέγεται, ὃς ἐβασίλευε τῶν Λυδῶν καὶ ἐπὶ τῇ εὐτυχίᾳ ἠὺδαιμονίζετο. Μεγίστους γὰρ θησαυροὺς αὐτὸς τε καὶ οἱ πρόγονοι αὐτοῦ ἠθροισαν. Οὗτος οὖν καίπερ τοὺς Ἴωνας βιασάμενος ἐφείσατο αὐτῶν καὶ χαρίσασθαι βουλόμενος τοῖς Ἑλλησι καὶ τοῖς θεοῖς αὐτῶν χρυσὰ ἀναθήματα καὶ χαλκοὺς τρίποδας εἰς τοὺς Δελφοὺς ἔπεμψεν.

Τὸν οὖν Ἀθηναῖον ξένον ὁ Κροῖσος, ἐπεὶ λαμπρῶς ἐξένισεν, τάδε ἠρώτησεν· "Τινὰ τῶν ἀνθρώπων νομίζεις μάλιστα ὑπέρεχειν εὐδαιμονία;" Ὁ δὲ Σόλων· "Ἀθηναῖον τινα", ἔφη , "τὸ ὄνομα Τέλλον. Οὗτος οὔτε πλούσιος οὔτε πένης ἦν, παῖδες δὲ αὐτοῦ ἦσαν καλοὶ κάγαθοι τὸ

τε σῶμα καὶ τὴν ψυχὴν, καὶ οἱ πολῖται αὐτὸν ἐθεράπευσαν ἐπὶ ταῖς ἀρεταῖς αὐτοῦ. Τέλλος αὐτὸς δ' ἐτελεύτησεν ὑπὲρ τῆς πατρίδος ἀνδρείως μαχόμενος. Τούτον, ἄρα ἀεὶ ὀνομάσω εὐδαίμονα. Τὴν δὲ σὴν εὐδαιμονίαν - οὐ σε ψεύσω, ὦ Κροῖσε - οὐ δικάσω πρὶν ἀκοῦσαι περὶ τῆς σῆς τελευτῆς. Σὺ δὲ λόγισαι, εἰ ὀρθῶς ἔλεξα .

Ἄλλ' ἐκεῖνον οὐκ ἔπεισεν. Ὑστερον δὲ Κῦρος, ὁ τῶν Περσῶν βασιλεὺς, ἐνίκησε τοὺς Λυδοὺς καὶ τοὺς Κροῖσου θησαυροὺς ἤρπασε καὶ αὐτὸν πυρὶ κάειν ἐψηφίσατο. Τότε δὲ Κροῖσος τὸ Σόλωνος ὄνομα τρὶς βοῆσαι λέγεται. Κῦρος δὲ αὐτὸν ἔλυσεν ἐκ τῶν δεσμῶν.

- 60 -

Παροιμίας.

1. Ἡ σοφία εὐτυχία ἐστίν.
2. Ἡ ἐπιστήμη πηγὴ ἐστὶ τῆς σοφίας.
3. Ἡ φιλία ἀγκυρὰ ἐστὶν ἐν τῇ ἀτυχίᾳ.
4. Ἡ γλῶττα πολλάκις ἐστὶν αἰτία ἔχθρας.
5. Λυπῶν ἰατρός ἐστὶν ἀνθρώποις χρόνος.
6. Καλὰ χαλεπά.
7. Κακὸν φέρουσι καρπὸν οἱ κακοὶ φίλοι.
8. Γλαῦκα εἰς Ἀθήνας.
9. Χάρις χάριν, ἔρις δ' ἔριν τίκτει.
10. Κακοῦ κόρακος κακὸν ῥόν.
11. Καλὸν ἐστὶ ὑπὲρ τῆς πατρίδος ἀποθνήσκειν.
12. Ὀρνίθων γάλα.
13. Νοῦς τίκτει χρήματα, ἀλλ' οὐ χρήματα νοῦν.
14. Ἐξ ὄνουχος λέοντα γινώσκουμεν.
15. Πολλοὶ οἴκοι μὲν εἰσι λέοντες, ἐν μάχῃ δ' ἀλώπεκες.
16. Ἡ πατρίς ἐστὶ κοινὴ μήτηρ ἡμῶν ἀπάντων.
17. Χάρις γηράσκει ταχέως.
18. Κάλλιστόν ἐστὶ κτῆμα παιδεῖα βροτοῖς.

- 61 -

19. Ἐπαντα τὰ ζητούμενα εὐρίσκεταιαι.
20. Πόλεως ψυχὴ - οἱ νόμοι.
21. Μὴ ἐν πολλοῖς ὀλίγα λέγε, ἀλλ' ἐν ὀλίγοις πολλά.
22. Πασῶν τῶν τέχνων ἀρχὴ χαλεπή.
23. Ὅσοι ἄνθρωποι, τοσαῦται γινώμαι.
24. Πολλῶν ὁ λιμὸς γίγνεται διδάσκαλος.
25. Ἐμπειρία τῆς ἀπειρίας κρατεῖ.
26. Ὑγιῆς ψυχὴ ἐν ὑγιεῖ σώματι.
27. Ὁ γραμματῶν ἀπειρος οὐ βλέπει βλέπων.
28. Ἀρχὴ ἐστὶν ἡμισυ παντός.
29. Σπεῦδε βραδέως.
30. Βραχὺς μὲν ὁ βίος, ἡ δὲ τέχνη μακρά.
31. Οὐκ ἔστιν οὐδὲν κτῆμα κάλλιον φίλου.
32. Οὐκ ἔστι μητρὸς οὐδὲν ἥδιον τέκνοις.
33. Πάντα ρεῖ.
34. Ὑπὲρ σεαυτοῦ μὴ φράσης ἐγκώμιον.
35. Ἡ γλώττα πολλοὺς εἰς ὄλεθρον ἤγαγεν.
36. Γινώθι σεαυτόν.
37. Μηδὲν ἄγαν.
38. Κακοῖς ὁμιλῶν καὐτὸς ἐκβήση κακός.

- 62 -

39. Ὑβρις κακὸν μέγιστον ἀνθρώποις ἔφυ.
40. Ἐὰν μὴ φυλάξης μικρά, ἀπολεῖς τὰ μείζονα.
41. Ἐλέφαντα ἐκ μυίας ποεῖς.
42. Ἐλέφας μὲν οὐκ ἀλίσκει.
43. Γλώττης μάλιστα πανταχοῦ πειρῶ κρατεῖν.
44. Ὅργη φιλοῦντος μικρὸν ἰσχύει χρόνον.

45. Ἐν πᾶσι μέτρον ἄριστον.
46. Σεμνὸς ἔρως ἀρετῆς.
47. Χαλεπὰ τὰ καλὰ.
48. Ὀλίγη πρὸς κακότητα ὁδός.
49. Κάλλιστον ἐφόδιον ἐν τῷ γήρατι ἡ σοφία.

Маслюк Віталій Петрович
Олійник Любов Рудольфівна

Навчальний посібник

Видавничий центр
Львівського державного університету
імені Івана Франка
Львів, вул. Університетська, 1

Редактор

Підписано до друку

Формат 60x84/16. Папір друк. № . Умовн. друк арк.

Умовн. фарбо-відб.

Обл.-вид. арк.

Тираж

Замовлення